

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogranke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst. upravišstvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravišstva telefon št. 85.

Kričatem po zobeh.

Iz leta 1859. je ohranjen zgodovinski dokument, izdan na predvečer vojne s Francijo in s Pijemontom. Velemodri dvorni vojni svet dunajski je tedaj poslal zapovednikom avstrijske armade natančno in obširno navodilo za vse njih nehanje in delovanje. Med drugim jim je ukazal, naj nauče vojaštvo kričati „hurra, hurra, hurra“, češ, na ta način se med vojaštvom vzbudi in utrdi zavest, da bo gotovo zmagalo, med nasprotniki pa se provzroči dvome in malodušnost, kar slabo upliva na energijo, na podjetnost, na smelost in sploh na duha vojnih mas ter olajša njih premaganje.

Velemodri dvorni svet je bil pač nekaj slišal o psihologiji mas in o moči sugestije. Te je prav lepo in ima tudi svoj pomen, toda v zvezi s hurra kričanju je bila avstrijska armada tepena tako pri Magenti kakor pri Solferinu.

Odkar se je na Slovenskem vnel boj s klerikalci, se drže ti poslednji kot prave opice navodila velemodrega vojnega dvornega sveta iz leta 1859. Sami sebi in svojim pristašem skušajo na vse načine vcepiti mnenje, da so nepremagljivi in da je ni moči, ki bi jih mogla vreči ob tla „Hurra, hurra, hurra“, vpijejo na svojih shodih in kriče po svojih časopisih, že vsa ta leta sem, kar se je začelo pri nas strankarstvo, a dasi v petnajsetih letih niso dosegli ne enega realnega uspeha, gredo tudi letos v boj za državno-zborske volitve s kričanjem „hurra, hurra, hurra“.

Na razsodne in razumne ljudi ne napravlja to nobenega vtiska. To hurra kričanje doni hripavo. Pri vsem kričanju se jim le glas trese in to priča, da jih je na dnu srca strah. Zavedajo se dobro, da ljudstvo le varajo in sleparijo, in boje se, da bi ljudstvo to spoznalo in se dvignilo

proti njim z jezo, ki jo občuti človek, ki je bil prevaran.

Ker so ljudje različno ustvarjeni, je pač naravno, da se dobe tudi naprednjaki, ki jih tako votlo kričanje zbega. Dvomljivcev in malodušnikov, ki radi nergajo, a se branijo vsakega dela, je dosti dobiti povsod. Taki otrpli dekadenti, nezmožni za vsak polet, pograbiyo vsako frazo, ki jo ulove v kakem klerikalnem listu, in vzdihujejo bridko ter se drže, kakor bi bili na en dan prestali vse tridnevno trpljenje Kristusovo. Taki ljudje škodujejo napredni stvari več, kakor vse klerikalno bahanje in tuljenje.

Proti klerikalnemu kričanju imamo orožje, ki je tako izdatno, da si bolj-šega ni mogoče želeli. S tem orožjem je treba klerikalne kričače udariti po zobeh in to orožje so pozitivni rezultati vsega dela narodno-napredne stranke.

Kar imamo danes dobrega in zdravega, vse to je delo narodno-napredne stranke, na vseh poljih se vidijo lepi sadovi te delavnosti, če je narodno-napredna stranka imela le kaj moči. Najsičajneje se pa to vidi v Ljubljani. V vsej državi ga ni mesta, ki bi se glede pozitivnega dela in pozitivnih uspehov moglo primerjati Ljubljani. Enajsto leto teče, kar je mesto zadela strahovita katastrofa. Ljubljana jo je prebolela. Vzrasla je izpod razvalin, moderna in lepa, opremljena z najmodernejšimi pridobitvami, kakor jih nimajo niti največja mesta. Ljubljano upravlja narodno-napredna stranka in njena uprava je taka, da jo občudujejo vsi pošteni ljudje. Tu v Ljubljani, kjer je vse, kar se je zgodilo, edino in izključno zasluga narodno-napredne stranke, tu je ta stranka sijajno dokazala svojo voljo za delo, svojo zmožnost in svoje umevanje narodnih, političnih in socialnih nalog. Kar so krščanski socialci storili za Dunaj, se še od daleč ne more primerjati temu, kar je narodno-napredna stranka storila za Ljubljano,

in z upravičenim ponosom lahko rečemo: Kje je stranka, ki bi se mogla izkazati s takimi uspehi kakor narodno-napredna stranka?

Ljubljana — samo to ime je udarec po zobeh klerikalnim kričačem. Kaj zna in zmore narodno-napredna stranka, to je pokazala v Ljubljani. S čim pa se morejo izkazati klerikalci? Celo vrsto občin imajo na Slovenskem v rokah, a ona je zaniknejša od druge. Vse njih delo obstoji v tem, da so ustanovili nekaj slabih zadrug, pri katerih si brezvestni spekulantje polnijo žepe. Klerikalci niso ničesar storili in tudi ne znajo ničesar, kot varati in izsesavati ljudstvo.

Zopet se razlega klerikalni hurra, hurra, hurra. Dajmo jim po zobeh, skrbimo za to, da se zgodi tem kričačem tako, kakor se je zgodilo hurrabratem leta 1859. pri Magenti in pri Solferinu.

Pismo iz Hrvaške.

(Kraljev ukor. — Banov dementi. — Tiskovna reforma. — Konflikt med klerikalci in naprednjaki)

V Zagrebu, 14. marca.

Vsled nove situacije v Hrvatski je stopil tudi hrvatski narod v kolo — „ukorenih“ narodov.

Vedelo se je tudi že preje, da ne vlada vsled raznih neštevilnih denuncijacij v dunajskih dvornih krogih posebna naklonjenost napram novemu kurzu na Hrvatskem. Z ozirom na mišljenje „onih gori“, z ozirom na razvoj dogodkov ni končno to ničesar čudnega. Na Hrvatskem je prevzel vladno krmilo oni blok strank, ki so se za časa teške krize med dvorom in Madjari postavile za reško rezolucijo na stran zadnjih. Takisto vlada tudi v Dalmaciji rezolucijska večina, ki je odločno protiaustrijska. K temu je treba dodati samo še nekaj denuncijacij, da jo koalicija res protidinastična in

da goji neke jugoslovanske aspiracije — pa evo, na Dunaju se pojavi največja nezaupnost proti nam!

Za to nenaklonjenost dvornih krogov napram novemu režimu, se je vedelo, a vkljub temu se ni nihče nadejal, da bi se mogla tako odločno manifestirati, kakor se je zgodilo ob priliki avdijske predsedstva hrvatskega sabora pri kralju pred osmimi dnevi. Kakor je znano, je kralj pri izročitvi adrese dal ukor saboru, češ, da je posegel v njegove vladarske pravice, ko je vsled soglasnega sklepa zahteval amnestijo za časnike, obsojene pred 3. majem, in da je sabor prekoračil meje svoje kompetence, ker se je brzojavno obrnil na škofsko konferenco v Zadru radi obrambe glagolice.

Glede vprašanja amnestije pravijo, da se je storil formalni pogrešek, ker ni sabor s posebno adresno pismo prosil kralja za to amnestijo, marveč je le pozval vlado, naj ona „izposluje“ to amnestijo. No, poleg tega formalnega razloga so bili brez dvoma merodajni tudi stvarni.

Ko je bil sprejet oni predlog o amnestiji, je bila na krmilu še stara vlada. Njej, ki je dala obsoditi one časnike, ta sklep seveda ni bil po volji, zato je poslala kralju poročilo, s katerim je še bolj otežkočila to vprašanje. Šele nova vlada je zaprosila amnestijo. Ker amnestija ni došla, bosta morala v ječo dva napredna časnika (Soški in Wilder) in eden socialist, ker so se borili proti staremu režimu!

Glede glagolice je jasno, da je na dvoru nadvaldal reakcionarni vpliv rimske kurije, ker se je hrvatski sabor z ono brzojavko uprl papeževemu dekretu, o katerem pravijo klerikalci, da bi moral biti za vse katoliške zakon.

Pri tej priliki je treba konstatovati utešljivo dejstvo. Dasi je kraljev ukor došel kolikortoliko nepričako-

vano, vendar ni sprejela hrvatska javnost tega ukora niti tragično, niti sentimentalno. Samozavestno in odkrito so se komentirale kraljeve besede, samo dr. Frank je v svojem glasilu skušal iz tega kovati strankarski kapital, češ, da je to nezaupnica novi vladi, toda, dogodila se je nesreča baš — njemu, ki se pri nas postavlja kot najbolj dinastičen človek, da je kralj grajal sabor baš radi predloga dr. Franka o amnestiji.

Časopisje koalicije je složno soglasalo, da te kraljeve besede ne bodo imele daljnih težkih posledic za normalno razmerje med saborom in krono, ker je kralj želel saboru blagoslovljeno delovanje in ker je baš v tem času došla predsankcija za neki zakonski načrt in sankcija za neki zakon.

Ali kakor je naša javnost složno tolmačila kraljeve besede, braneča sabor, kakor je tudi nam sabor z demonstrativnim molkom vzel na znanje poročilo o tej avdijski, tako se je ali ni obnašal naš ban grof Pejačević. Bil je v tem času na Dunaju, pa dasi je izjavil, da ni odgovoren za to kraljevo izjavo, ker ni zanjo poprej vedel, vendar se je napram uredniku „Neue Fr. Presse“ popolnoma postavil na stališče kraljevega ukora ter je celo še ostreje obsodil v tem pogledu delovanje hrvatskega sabora. V takajnih političnih krogih je napravil ta banov intervju mnogo neugodnejši vtisk, kakor same kraljeve besede. Naš ban prisostvuje saborskim sejam, celo sam je poslanec in bila je njegova dolžnost, ako se mu je zdelo kaj nekorektnega, da bi bil takoj v saboru samem popravi, ne pa šele post festum pred dunajskim šmokom smešiti sabor in sebe! Ko se je vrnil v Zagreb, je hitro opazil, kakšno napako je napravil, in moral je tu dementirati svoje lastne besede.

LISTEK.

Ado.

Spisal Josip Premk.

Včasih je prišla na balkon, se sanjavo zagledala v daljavo, a kmalu zopet odšla ponosno svečano.

Takrat ji je bilo osemnajst let. Visoka in močna je bila, kakor Eva in lepa kot Julija ali Amalija. Čuden ponos je gorel v njenih očeh, kamor se je zazrla, je vztrepetalo strahoma — zljubilo. In te moči se je zavedala, kakor se zaveda car svoje moččnosti in oblasti. Pred njenimi pogledi so ječala mladostna srca, klonila aristokratska hrbišča, vztrepetavali nepremagljivi — a vse je hrepenelo k njej, vse ljubilo z neodoljivo silo najkrasnejšo Evinih hčera.

Ada — edina hči bogatega trgovca bila je neštetim vsa sreča, ves up, ves strah.

Vis-a-vis njenega stanovanja je bival mlad medicinec. Vedno je čakal z napeto pozornostjo, kdaj da se odpro vrata na balkonu, da zagleda Ado. In ako je prišla, vzdrltel je kakor zaljubljen dijaček — vsa kri mu je silila k srcu. O, kaj bi bil žrtvoval samo za en smehljaj — o,

kaj bi žrtvoval samo za en — poljub! Tako je ljubil nesrečnej, a v teku enega leta se je zgodilo čudo, o kojem je govorilo celo mesto — Ada se je poročila z medicincem Franom Koprivom.

Minulo je nekaj mesecev, odkar se je poročil Fran Kopriva z lepo Ado, koja mu je bila sedaj največje veselje. Skrbel je na vse mogoče načine, da se ne bi dolgočasila, da bi bila zadovoljna in srečna pri svojem domačem ognjišču. Ko je poželela slaščic, jih ji je prinesel poln žep, ako se ji je zaželelo ven v prosto naravo, šel je z njo, kamor je hotela, v njegov in blažil kot otroka. A vse zaman! Koprivu se je sicer zdelo, da to ni mogoče, da bi bila Ada ob njegovi strani nesrečna, da bi ga ne ljubila in ako se ga je polastila ta demonska misel, hitel je k njej, da se prepriča — zagotovi. O, njene globoke oči so zrlle še vedno tako sanjavo ljubeče in Kopriva se ni mogel vzdrževati — planil je k njej, jo objel.

„Vse ti dam, Ada, samo ljubi me! Glej, ako ti ni prav, da te spremljam na sprehodu, idi sama, saj vem, da sem proti tvoji lepoti črv — le idi, ako želiš.“

In zagorelo je nekaj v njenih

očeh, česar on ni razumel. Sklonila se je in ga poljubila. A Kopriva je bil zopet najsrečnejši.

Tako je sedel nekoč, že precej pozno v večer v krčmi in zrl zamišljeno v buteljo pred njim stoječega vina, kar ga nekdo lahko potrkalo po rami.

„O prijatelj Ježovnik!“
„Zdrav kolega! Saprament, pa kar sam se potičeš po krčmah?“

„Kako misliš? Pa sedi vendar!“
„No, mislim, ako se ti ne smili lepa ženka, ki samotari doma! Čuden zakon, prijatelj. Ha, ha!“

„Ne norčuj se! Odšla je na neko veselico.“

„Brez tebe?“
„I — no...“ Lahna rdečica mu je zalila bledikasto lice. „Ada je vsa čudna. Ne razumem je skoro. Odšla je z neko plemenito obiteljo, a mene je prosila, naj je nočoj ne spremljam — vzrok mi pove jutri. Teško mi je — veruj, a kaj hočem. Ljubim jo.“

„Odkritosrčen si še vedno tako, kot nekdaj, ko sva stanovala kot dijak skupaj in to me veseli, kolega. Prijatelj, ti si nesrečen, berem ti na obrazu tvojo bolelost. Ali se še spominjaš, kako te je ljubila Ježovnikova Marica — moja sestra!? Ona bi te ne pustila nikdar tako samega,

ker te je ljubila drugače, kakor Ada. A ti si bil proti njej hladen, dasiravno bi te osrečila bolj kakor ta! Veruj mi, Fran!“

„Mogoče, a da me ljubi Ada, o tem sem prepričan. Da bi me varala ona, ki je šla komaj kot žena izpred oltarja — to ni res! E Ada, krivico ti delava.“

Nekaj časa sta molčala; Ježovnik je zamišljeno bobnal s prsti po mizi a menda mu je bil ta molk mučen, ker zopet je poprijel za besedo:

„Dobro in pametno bi bilo Fran, ko bi vendar nekoliko bolj moško postopal z njo. Opazuj, recimo, nočoj, s kom da se vrne od veselice. Morda tvoja Adica vendar ni tako nedolžna, kakor misliš ti. Veruj — baba je vrag!“

„Prijatelj, ti razaljuješ njo in mene!“

„Pustiva stvar — samo stori, kakor ti svetujem!“ — Nemo, menda hudo užaljen, je odšel Kopriva proti svojemu stanovanju.

— Strahotno je trepetala samotna lučca v spalni sobi Ade, a vendar toliko jasno, da je zamogel Kopriva dobro opazovati vsak gib. Dolgo je tičal za težko gardino, slednjič se vendar začujejo oprezni koraki na stopnicah. — Ne, koraki so bili dvojni — a battuta — vendar je

spoznal Kopriva takoj, da Ada ne prihaja sama.

Kakor jetnik, ki pričakuje strahotne obsode, je trepetal in čakal trenutka, ko se prikaže ona — v spremstvu drugega v njegovo stanovanje, da ga ogoljufa in oropa največje sreče.

Vsa zardela v obraz je odprla tiho težka vrata, a za njo je vstopil mlad vitek nadporočnik.

„Tiho, Emanuel, da se ne vzbudi!“ je zašepetala Ada ga tesno privila k sebi in zaklenila vrata.

„Ah, ribica, sedaj sva sama! O kolika sreča! Ali me ljubiš, Ada!?“

Nemo brez odgovora je odvrnila lahno plesno tuniko — stala je pred njim zalih prs — v tenčici.

„Ada, ti moje edino, daj, idiva v poročno postelj — pusti njega, plebejca! Ne, ti si moja, samo moja, vsaj za nočoj! Ada, kako kako je to lepo!“

„Da, da! Emanuel, samo tvoja za nočoj, a jutri me ne nadleguj — saj veš!... On me preživi, ti nimaš ničesar in moj oče samo ime veletržca! Njega — mojega moža itak ne ljubim, ah bodi pameten — idiva!“

Nekaj se je zganilo za težko gardino, nekaj se je zgrudilo in začelo...

Ban Pejačević se je spoprijaznil s novim stanjem, a se vendarle ni mogel oprostiti svojih starih tradicij. Potem pa — časopisi so javili, da se je Pejačević vprav pred tem intervjuom sestel s — Khuenom, ki mu je morda marsikaj našepetal . . .

V torek je končno prispel od pedsankcije načrt novega tiskovnega zakona ter se je takoj izročil saboru.

Zelo liberalni načrt našega načelnika pravosodstva dr. Badaja je močno oklestila dunajska dvorna pisarna. Najprej je svobodna kolportaza vezana na policijsko dovoljenje, dočim je po Badajevem načrtu bila popolnoma prosta. Potem sta v načrt, kjer se naštevajo slučaji, kadar se more izvršiti konfiskacija, vrinjena paragrafa 65 in 122 k. z. (hudodelstvo motenja javnega miru in motenja vere, oba najreakcionarnejša kavčuk-paragrafa, dočim so bili poprej samo paragrafi 63, 64, 67 ter 516 in 305 k. z.

V ostalem ostane seveda še mnogo liberalnih postavk: odpravi se vsakršna kavčija za časopise, popolnoma se spremeni zloglasni § 19 (o popravkih), glede zanemarjene dolžne paznosti urednika postanejo imuna ne samo saborska poročila nego o vseh javnih uradnih korporacijah, za časnikarje se uvede custodia honesta itd.

Ta načrt se pretrese že te dni v saboru. Sprejeti se mora takšen, kakršen je, ker drugače ne bi dobil sankcije.

Včeraj je imel v saboru značilen govor podpredsednik ljudske napredne stranke dr. Lorković. Razložil je najpomembnejše točke v programu svoje stranke, kakor ločitev cerkve od države ter jo označil za idealno načelo, ki je le doslednost principa slobode vesti, kar imajo v svojem programu tudi pravaši. Proti njegovim naprednim in svobodnimiselnim nazorom se je najhujše vzdignila — opozicija dr. Franka, ki iz spekulacije, da si obdrži duhovništvo, brani najreakcionarnejše nazore.

Poraz Avstro-ogrskve v carinskem konfliktu s Srbijo.

Ko je lansko leto nastal carinski konflikt med avstro-ogrsko državo in Srbijo, je naš list odkrito in odločno obsodil brutalno politiko naše vlade napram sosedni Srbiji ter izrekel prepričanje, da bo v carinski vojni, ki so jo tako lahkomiiselno izzvali diplomati pri zelenih mizah v našem ministrstvu za zunanje posle, Avstro-ogrška tisti del, ki bo radi konflikta trpel največ škode.

Ker smo videli, da je v tem boju pravica na srbski strani, se nismo niti trenutka pomišljali, da bi ne zavzeli Srbiji prijaznega stališča in odkrito ne izjavili svojega uverjenja,

da mora pravična srbska stvar zmagati in da bo Avstro-ogrška vkljub svoji moči doživela, kakor pred leti v konfliktu s Rumunijo, tudi v carinski borbi s Srbijo velik fiasko.

Radi stališča, ki smo ga v tem vprašanju zavzeli, smo bili oelo denuncirani, češ da propagiramo protiavrstrijsko politiko, a tudi to nas ni moglo spraviti s pota, da bi ne kritikovali pogubonosne politike naše diplomacije napram Srbiji.

Poteklo je leto in naša domnevanja so se uresničila do pičice.

Avstro-ogrška vlada je morala kapitulirati pred malo Srbijo in pričeti trgovinske pregovore s Srbijo v momentu, ko so avstrijski interesi v Srbiji že takorekoč definitivno zaigrani.

V tem oziru priobčuje glasilo avstrijskih industrialcev „Mitteilungen des Bundes österreichischer Industrieller“ pod naslovom „Eine Riesenblamage!“ v svoji 4. številki velezanimiv članek, v katerem pride pisec dr. F. H. do istih zaključkov glede naše zunanje politike s posebnim ozirom na Srbijo in balkanske države, kakor mi pred enim letom. Nemškim industrialcem, katerih glasilo je gori navedeni list, se pač ne more očitati, da bi gojili napram Srbiji kakršnekoli simpatije in če pridejo ti po preteku enega leta do istih zaključkov, ki smo jih mi že lansko leto navajali, potem je to pač znamenje in dokaz, da je bilo naše naziranje docela pravilno in da so bile denunciacije na zgoraj, katerim smo bili izpostavljeni radi našega načelnega stališča o carinskem sporu med Avstro-ogrsko in Srbijo, če ne drugo vsaj neopravičene in neumestne. V naslednjem podajamo glavne točke iz že navedenega članka „Eine Riesenblamage!“ Avtor piše: „Avstrija je izgubila na diplomatskem polju bitko in ta poraz grozi postati pomenljiv za izid gospodarske vojne, ki jo vodimo z industrialnimi zapadnimi narodi za balkansko tržišče. Predno pa poročamo najnovejši dogodek na srbskem bojišču, se je nam treba ozreti na zgodovino našega carinskega spora. Srbska vlada je potrebovala denarja za oboroženje svoje armade, ki bi naj bilo, kakor vsakdo ve, v gotovih okoliščinah naperjeno tudi proti Avstriji. Med evropskimi finančnimi silami je takoj nastala ljuta spletkarska borba za to, kdo da bo napravil kupčijo. Spretnost naših konkurentov si je skoro priborila nadvlado. Vkljub temu pa je bila Srbija pripravljena dovoliti, da se Avstrija udeleži pri posejilu in pri industrialnih dobavah v znesku 26 milijonov, samo topov ni hotela naročiti v deželi, proti kateri bi eventualno morala njena armada poskusiti svojo sposobnost, to tem bolj, ker je avstrijska vojna uprava sama povodom novega oboroženja naše artiljerije oddala tako

sumljivo mnenje, ki se ni baš ugodno glasilo za najuglednejšo trvdko naše topovske industrije.

V tem trenutku pa je posegel vmes grof Goluchowski s brisno alternativo: Brez topov ni trgovinske pogodbe! Pri tem je treba pripomniti, da se je že preje v srbski sadolžni zakon sprejel pogoj, da se s najetjem posojila ne sme spravljati v svozo razdelitev dobav. Razume se, da se je s tem hotela samo varovati oblika, in ko so kasneje napravile francoske banke mastno kupčijo s posojilom, je bilo naravno že tudi odločeno, da se dobave izroče Franciji. Srbom je zadostovalo, da to ni v pogodbi naravnost stalo, a francoska diplomacija tega tudi ni potrebovala, ker so ji bila na razpolago finejša sredstva. Pod temi okolnostmi je mislil naš modri Goluchowski, da bo lahko vplival z brutalnimi grožnjami: Naročite pri nas topove ali pa se bo vaša živina po izkušenem receptu takoj proglasila za okuženo in ne bo smela več prestopiti avstrijske meje. Izbruhihla je carinska vojna. Zaman so prihajali srbski posredovalci na Dunaj in ponujali, kar so mogli in smeli, ne da bi žrtvovali svoje narodne časti. Zaman so skušnje v zadnjih desetletjih pokazale, da imajo gospodarsko manj razvite in male države v carinski vojni navadno več odporne sile kakor velike in industrialno razvite države, iz tega enostavnega vzroka, ker imajo pač manj izgubiti in ker v stiski lahko svoje gospodarske produkte same pojedjo, zakar pa naši topovi niso prikladni.

Na najsurovejši način je oficijozno časopisje polivalo malo Srbijo z gnojnic, ker se je drznila nastopiti proti taki velesili, kakor je Avstrija.

Seveda ni dvomiti, da je srbsko poljedelstvo dejansko hudo trpelo radi tega, ker se je meja zaprla. Toda tudi avstrijska industrija je bridko občutila srbska protisredstva in zmanjšano nakupovalno silo, predvsem pa je pomanjkanje srbske živine povzročilo, da so cene mesa na Avstrijskem rapidno narasle, kar je s podvojeno pezo zadelo vse sloje prebivalstva. Uspeh za avstrijsko industrijo je bil ta-le: zmanjšani eksport, poslabšanje domačega trga, vedno naraščajoče zahteve delavstva po povišanju plač vsled visokih mesnih cen, občutno podražitev živalskih surovin, masti, kosti, kož i. t. d.

To je bila carinska vojna, pri kateri izbruhu se je proglasila deviza: za avstrijsko industrijo!

Dejansko pa ima naša industrija ne samo škodo, ampak tudi zasmeh, ki ji ne bo prihranjen.

Toda vsaj eno ugodno posledico je imelo za nas to žalostno poglavje srbske carinske vojne! Kot političen mrtvec v tej vojni je padel na bojišču naš genialni minister zunanjih del. Njegov naslednik baron Aehrenthal je nastopil mučno ded-

ščino. Orožje brutalnosti je odreklo. Minister je moral vzgrihati v kisel jabolko in je vprašal nenadoma, kakor da bi se ne bilo ničesar zgodilo, v vladni noči naše srbske prijatelje, kaj je vendar s naročilom v vrednosti 26 milijonov, ki jih je Srbija ponudila pred izbruhom vojne! Srbska vlada je s ponosom odgovorila, da o nih naročilih sedaj ne more biti več govora, sicer se pa avstrijska industrija lahko nadeja lojalne konkurence na srbskem trgu. . . . Srbska blamaža naše zunanje politike pa je tem večjega pomena, ako jo premostrimo v zvezi s našo splošno balkansko politiko. Svojedobno smo se zapletli z Rumunijo v carinski spor, čigar pogubnih posledic še danes ni prebolel naš izvoz in naša diplomacija je vedno ravnala z Bolgarsko z izredno neprijaznostjo samo zbog tega, ker knez ni dal krstiti svojega sina po katoliškem, marveč po pravoslavnem obredu. Nobena država ne uživa na balkanskem poltoku manj zaupanja in simpatij kakor Avstrija in za to se ima zahvaljevati objestni nasprotnosti svoje diplomacije. . . . Tako piše glasilo avstrijskih industrialcev in kdor je pazno zasledoval dogodke tekom carinskega konflikta, mora priznati, da izvajanja tega lista povsem odgovarjajo resničnemu položaju. Našemu listu pa služi to v veliko zadoščenje, da zastopajo avstrijski industrialci sedaj v carinskem sporu s Srbijo isto stališče, ki smo ga mi zavzeli že pred enim letom.

Deželni zbori.

Gradec, 15. marca. Poslanec Huber je utemeljeval predlog za ustanovitev kmetijskih zadrug. Napadal je kmetijsko družbo, češ, da je birokratična. Vsled tega očitanja je nastala ostra replika med govornikom in bauerbundovskimi in soc. demokratičnimi poslanci. Predlog se je izročil deželnemu kulturnemu osek. Vsi drugi predlogi so bili krajevnega značaja.

Brno, 15. marca. V današnji seji šolskega odseka v moravskem deželnem zboru se je dovolilo na predlog čeških članov 20.000 K za otroške vrte. Istotako se je sklenilo, da velja tudi za otroške vrte določba, da se smejo sprejemati la taki otroci, ki so zmogni učnega jezika na dotičnem zavodu. Proti temu so protestirali Nemci ter pričeli v plenarni seji obstrukcijo s tem, da so se morale vse došle vloge dobesedno prečitati. Začela so se pogajanja, pri katerih se je doseglo sporazumljenje, ker so Čehi umaknili zadnji dostavek ter sploh objavili ves predlog glede otroških vrtcev obnoviti. Nemci so nato ustavili obstrukcijo, nakar se je nadaljevala debata o volilni obveznosti, kateri zakon je bil sprejet z 91 glasovi proti 33 glasom. Praga, 15. marca. Na dnevnem

redu je drugo branje poročila obrtne komisije, naj se deželni obrtni komisiji razširi delokrog ter se preesnuje v obrtni svet. Nemci so k temu predlagali, naj se novi obrtni svet loči v nemško in češko sekcijo.

Linc, 15. marca. Gorenjeavstrijski deželni zbor je po živahni debati sprejel zakon glede volilne dolžnosti.

Volilno gibanje.

Praga 15. marca. Kolinski mestni svet se je izrekel proti kandidaturi trg. ministra dr. Fořta.

Lvov 15. marca. V narodno-mešanem kmečkem okraju Skalat kandidira bivši poslanec grof Adam Goluchowski.

Dunaj 15. marca. Povodom predstoječih državnozbornih volitev je vlada ukrenila, da dobe vsi državni uradniki, ki niso določeni za volilne komisarje, za volitev potrebni prosti čas.

Novi kurz na Ogrskem.

Budapešta 15. marca. Povodom proslave obletnice, ko so bili znani voditelji ogrske revolucije obeshi, izobešene so bile letos na kraljevih gledališčih prvič madžarske trobojnice.

Carinski konflikt med Srbijo in Avstro-Ogrsko.

Belgrad 15. marca. Vlada je izročila avstro-ogrskemu poslaniku baronu Czikannu odgovor na zadnjo noto avstro-ogrsko vlade. Odgovor pravi, da je Srbija z zadovoljstvom vzela na znanje noto avstro-ogrsko vlade ter upa, da se pogajanja kmalu zopet prično, ki so v interesu obeh držav.

Zopet umor v Bolgariji.

Sofija, 15. marca. Danes ponoči je bil macedonski vojvoda Trajko Kristom blizu kolodvora ustreljen. Morilec ni znan.

Morilec ministrskega predsednika je zelo skesan in obžaluje umor. Priznal je, da je izdelal morilni načrt z odpuščenimi uradniki Graševom, Bozadjevom, Mirčevem in Hranovom ter z dijakoma Dimitrovom in Rodevom. Zaprl so tudi stenografskega uradnika v sobranju, ki je spustil morileca v sobranje, da bi izvršil umor, a je uvidel, da je galerija preveč oddaljena, da bi mogel zadeti do ministrskih sedežev.

Rumunske finance.

Bukarešta, 15. marca. Zbornica je razdelila prebitek iz državnega proračuna 1905/06 v znesku 44.446.355 frankov sledeče: 17.731.251 za kanone, 25 milijonov za bolnišnice, 350.000 za šolske zgradbe, en milijon za novo zbornično poslopje, ostali denar pa za razne socialne in kulturne namene.

Dalje v prilogi.

„Ah . . . Ada!“ in utihnilo je zopet . . .

Minilo je nekaj nekaj mesecev, ko sta zopet sedela v oni poltemni krčmi Kopriva in Ježovnik. Razkošno sta zrla v peneče vino in se šalila z lepo natakarcio Zofko, jo poljubovala in objemala, kolikor se jima je pustila.

„No punčka italijanska, ne boj se, ko te imam vendar tako rad!“ je zaklical ves razvnet medicinec Kopriva.

„A pred nekaj meseci, ko še nisi hotel slušati moje instrukcije, je nisi niti pogledal!“ je odvrnil nejevoljno Ježovnik, ki jo je hotel pridobiti zase. Tedaj se je zmračilo šele medicincu Koprivu — pograbil je klobuk in oddirjal kakor besen.

„Kaj mu je?“ je zvedeno povprašala polnoudna lepa Zofka.

„Ah spomin na ženo, ki jo je kot ničvedno nedavno zapustil. Revez. — Zofka, še dva vinarja naj zaigra polifon „na najino zdravje!“

In polifon je igral, a kaj se je zgodilo z lepo Zofko in tužnim medicincem Koprivom, povem prihodnjič, ako me bode ljubka bralka hotela poslušati.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Tri dni je ostal Kržan na gorskem gradiču Nikolaja Mirabella. Sicer ga je pekla vest, da živi brezdelno v prijetni družbi v bližini vojvodinje Asunte, a ločiti se vendar ni mogel. Vsako jutro si je rekel, da odpotuje še ta dan, dokazoval je Asunti jako prepričevalno, da se izneveri svoji objubi in prisegi, če ostane le še uro, češ, čim prej obvestim proveditorja Bragadina, da so piratje prelomili dano obljubo in da od njih ni pričakovati pomoči, toliko laglje si bo Bragadino uredil obrambo oblegane Famaguste in če je sploh mogoče, preskrbel od drugod pomoč.

Kržan je imel tudi trdni namen, da se takoj odpravi proti Famagusti, ali čim je končal, se mu je Asunta nasmehnila in ko je rekla: „Plemič Andrej, dodajte še en dan, prosim Vas, le še en dan,“ so že izginili vsi trdni sklepi Kržanovi, in ostal je pri njej, od katere se kar ni mogel ločiti.

Tretji dan pa tudi ljubeznipolni pogledi vojvodinje Asunte niso ničesar več izdali in so bile saman vse njene presrčne prošnje.

— Zdaj, vojvodinja, ko je glede

vas vse urejeno, zdaj ne smem več odlašati z odhodom, je dejal Kržan, ko je težkega sroa stopil pred vojvodinjo, da se od nje poslovil.

Urejeno je bilo res vse. Nikolaj Mirabello je prevzel vso skrb za Asunto. Dogovorjeno je bilo, da ostane Asunta na njegovem gradu toliko časa, da se povrne Desantič iz Benetk. Z njim se odpelje potem v Evropo, v kak kraj, od koder bi mogla rešiti svojega očeta iz oblasti beneške republike. Kržan ni mogel niti obljubiti svoje pomoči, kajti vezan je bil, službovati pet let v beneški armadi.

Kržan je sedaj vedel, da ga vojvodinja Asunta ljubi. Odkar jo je bil rešil s turške ladje, sicer nista izpregovorila niti ene besedice o svojih čuvstvih, a vendar je bilo obema jasno, da se ljubita z vso močjo in z vsem hrepenenjem svojih srečeželjnih sro. Čitala sta to drug drugemu v očeh, šutila sta to, če so se le dotaknili njiju prsti. A nikdar nista tega občutila tako elementarno, kakor v trenutku, ko je bilo treba vzeti slovo.

Drkeč se za roke, sta stala Asunta in Kržan pri oknu in žalost jima je mučila duši. Kdaj se zopet vidita?

Kržan je bil dolžan službovati beneški republiki štiri dolga leta.

Moral je zdaj iti v Famagusto, ki so jo Turki oblegali. Se-mu li sploh posreči, da pride v to mesto? Da mora to poskusiti, se je zdelo Asunti ob sebi umljivo. Kakor je ona do pičice izpolnila svojo prisego ter se dala poročiti z Ladislavom Gjačičem, tako ni dvomila niti trenotek, da izpolni tudi Kržan svojo službeno prisego. A tresla se je za njegovo življenje in duša njena je plakala, kadar se je spomnila, da ga zna doseči turški meč, doživela je sama, kako se je zgodilo s hrabrimi branilci Nikozije in njih zapovednikom Dandolom in trepetala je bojazni, da zadene ista usoda tudi Famagusto in ž njeno vred Kržana, da ga vidi ta dan morda zadnjikrat.

Nič manj bridke so bile misli, ki so navdajale Kržana. Ni imel skrbi zase, dasi se je v polni meri zavedal, koliko je verjetnosti, da najde svoj grob v Famagusti. Zdaj ko so besedolomni piratje zapustili Benečane, so mogli Turki neovirano pripeljati kolikor so hoteli vojaštva na Ciper in Kržan je iz tega sklepal, da pade prej ali slej tudi Famagusta. A vendar ga je samo skrbelo, kaj bo s Asunto, če se ji posreči oditi iz Cipra in za vedno ubežati piratom, če se ji posreči osvoboditi svojega očeta in si zagotoviti pogoje srečni bodočnosti.

Seveda se je pri tem vedno porajalo v njegovem sruu upanje, da naposled sam vendarle uteče smrti in postane deležen Asuntine sreče. Bolelo pa ga je, da mora zapustiti Asunto v negotovem položaju, da ne more čuvati nad njo, ter prej pomagati s Cipra in pri rešitvi njenega očeta.

Molče sta si zrla v oči. Čas je bežal, a nista se ganila in nobeden ni našel besedi, da bi dal izraza svojim čuvstvom.

Zdaj so zadoneli koraki pred vratmi. Tomo je naznanil, da sta konja za odhod pripravljena že davno ter da sta se že konja naveličala čakanja, kaj šele grajska gospoda.

Tomo je zaprl vrata in odšel. Kržan in Asunta sta sprevidela, da z ločitvijo ni več mogoče odlašati. Še enkrat je Kržan pogledal v rosne oči vojvodinje Asunte potem je nagnil glavo, da bi Asunti poljubil roko.

— Vojvodinja Asunta . . . morda za vedno . . .

Tedaj pa je zašutil na svojem vratu dvoje mehkih rok.

— Plemič Andrej, jaz te ljubim — živa ali mrtva danes in vekomaj . . .

Naprej ni vojvodinja mogla, kajti Kržan jo je bil pritnil na svoje sro in pil s njenih ust en ljubec.

(Dalje prih.)

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 15. marca. Ministrska izjava obžaluje, da je bila vlada primorana vladati s § 87. ter izreka upanje, da bo mogoče odpraviti izjemno stanje. Nadalje naglašajo potrebo korenite gospodarske reforme. Glede šolstva namerava vlada uvesti obvezni elementarni pouk. Z uvedbo progresivne dohodarine namerava vlada davčno razbremeniti nižje sloje. — Vkljub vsestranskemu prigovarjanju se soc. demokratična stranka ni hotela odpovedati, da bi ne odgovarjala na vladno izjavo, kar bo položaj v dumi le poostrižilo.

Moskva, 15. marca. Vojno sodišče je obsodilo tri dijake in nekega bivšega poštnega uradnika na smrt, ker so umorili nekega policaja. Smrtna obsodba nad vsemi štirimi se je že izvršila.

Petrograd, 15. marca. Ker se je zrušil strop v zbornici državne dume, zahtevala je stranka kadetov, naj se seje sestrirajo, dokler vlada ne najde drugje primerne dvorane. Predlog je bil skoraj soglasno sprejet. Strop se je zrušil, ker je stavba stara ter so bili nad dvorano težki mehovi za ventilacijo. Ako bi se bila katastrofa zgodila med sejo, bilo bi več poslancev mrtvih.

Štiri veze ne bo.

London, 15. marca. Oficijalno se razglša, da so vesti o pogajanjih med Anglijo, Francijo, Rusijo in Japonsko, da se sklene entente à quatre glede Daljnega vztoka, neresnične. Res pa je, da se vrše pogajanja med Anglijo in Rusijo na eni in Japonsko na drugi strani. Pogajanja med Rusijo in Japonsko pa se tičejo le trgovinske pogodbe.

Punt kitajskih vojakov.

London, 15. marca. Zaradi zastale plače se je v Vučangu spuntalo 1000 kitajskih vojakov. Nemška topniška ladja „Vaterland“ se je usidrala pred Vučangom.

Amerika proti Japoncem.

London, 15. marca. Šolska oblast v San Francisku je naznanila predsedniku Rooseveltu, da je umaknila naredbo glede ločitve japonskih otrok od belokožnih v šolah. V skladu tega je Roosevelt takoj podpisal naredbo, ki prepoveduje izdajati japonskim delavcem (kulijem) potne liste za izseljevanje v Ameriko.

Boji v Centralni Ameriki.

London, 15. marca. Predsednik republike Nikaragva je brzojavno sporočil iz Sancheza, da so bile honduraške čete po dvadnevem boju pri Maraitu popolnoma poražene.

Glasovi z Jesenic.

— Prehitro veselje. Dunajska vest o razveljavitvi častnih občanov je napravila na Jesenicah prvi hip nepopisen vtisk. Pri klerikalcih in Nemcih veselje, pri naprednjakih in sploh vseh dostojnih ljudeh pa presenečenje. Da se bo ugodilo rekurzu proti vpisu častnih občanov v imenik pri zadnjih volitvah, smo vedeli vsi. Nikomur pa se ni niti sanjalo, da se bo ovrgla izvolitev častnih občanov, kar je šesredaj uganjka, zakaj se je to pravzaprav zgodilo. Morda še ni govornjena zadnja beseda o tej zadevi, ko se izvede razlogi upravnega sodišča. Kakor rečeno, v trenutku smo smatrali bitko za izgubljeno. Ali je temu res tako? Klerikalci in Nemci s se mejejo, mi pa za danes še molčimo in povemo le toliko, da se bo končno smejal nekdo drugi, gotovo pa ne klerikalci in ne Nemci. Bojevali smo se celo dolgo vrsto let in naši nasprotniki so lahko prepričani, da nam naših uspehov in našega vztrajanja ne uniči niti aristokratska roka dunajskega birokrata.

— Ljubljanski škof Bonaventura na Jesenicah. Čudno prikazen so videli Jesenčani v ponedeljek, 11. t. m. V spremstvu župnika in enega kaplana jo je mahal suhi in preklasti škof Jeglič po Jesenicah, kakor bi ga nosila burja, ki je ravno tiste dni precej rogovilila. Ljudje so postajali in se smehljaje ozirali za njim, ker ga pozna cela občina še iz „Ose“, kjer smo imeli večkrat priliko občudovati široka škofova usta. Govori se, da je prišel na Jesenice radi misijona in birme, ki naj skupno navdušujeta občane za predstoječe volitve. Škofu

Jegliču svetujemo, naj pride na Jesenice prav mirno in dostojno birmovat, da ga ne doletijo kakor razočaranja. Politiko naj pusti takrat v ljubljanskem šenklažu.

— „Grazer Tagblatt“ je prinesel prvi novico o razveljavitvi jeseniških častnih občanov, takoj za njim pa pošteni katoliški list „Slovenec“. Ljudje ugibljejo, kakšne skupne interese morajo imeti klerikalci in Nemci, kerso se prvi in drugi te novice tako razveselili. Nič drugega kakor stara resnica se je potrdila, da je klerikalec vedno falot, ki mu je lastna stranka in s tem lastni žep na prvem mestu, če gre tudi vse drugo k vragu!

— Krojač Pretner na Savi je prvi razobesil zastavo, ko se je zvedelo, da so razveljavljene častni občani. Duša živnarska, prehitro si se veselila! To si je treba zapomniti. Pravijo, da čez sedem let vse prav pride. Mi se le čudimo, da so še nekateri ljudje tako neumni, da capljajo za klerikalno stranko, ki bi na Jesenicah že davno poginila, da se ne drži za nemški frak. Pa tudi ta frak se enkrat raztrga in potem joj takim oslom!

— Stari Quersch in njegovi trabanti so skoraj popokali od veselja, ko so čitali v svojem lajžurnalu „Grazer Tagblatt“, ki je prinesel prevselelo novico z Dunaja. No, starega vročkrvneža kmalu odnese veter z Jesenic in z njim tudi vse sorodne mu krakelerje, ki imajo vedno na jeziku „Deutschland, Deutschland über alles.“

— „Nova Doba“, ki se je klavirno porodila neke v Ljubljani, prav pridno laja nad jeseniško politiko. Uredniku „Nove Dobe“ bi svetovali, naj pride enkrat na Jesenice in se poskusi bojevati proti Nemcem in klerikalcem (zadnji so najhujši), potem pa bo govoril o „velikih potezah“ v politiki. Sicer pa so občani najboljše odgovorili s tem, da so list vrnili in ga sploh nihče več ne čita. Tako je prav! Kdor rad grize okrog sebe, tega se človek ubrani — z breo.

— K državnozbornim volitvam. V volilnem imeniku jeseniške občine je vpisanih 981 volilcev. Sava jih šteje 553, Jesenice, Planina, Hrušica in Plavški Rovt pa 428. Volilni imenik se razpostavi v nedeljo, 17. t. m., in sicer za dobo 14 dni. V tem času se morejo prijavit vse reklamacije pri županstvu. Somišljenike opozarjamo, da naj skrbno pregledajo listo, ker se je lahko zgodilo, da se je tega ali onega prezrilo!

— Klerikalnemu shodu v Kranjski gori, ki se je pred kratkim vršil, je predsedoval g. Jalen, posestnik hotela „Mangert“ v Ratečah. Tako poroča „Slovenec“ preteklega tedna. Ni še dolgo tega, kar je napadal „Slovenec“ gosp. Jalen a kot najhujšega „liberalca“. In sedaj predstavlja klerikalnemu shodu, kjer se predstavlja klerikalni kandidat za drž. zbor?! Neverjetno!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. marca.

— Shod volilcev narodnonapredne stranke v Ljubljani. Kakor smo že včeraj poročali, priredi jutri v nedeljo 17. t. m. ob desetih dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“ „Slovensko društvo“ shod volilcev narodnonapredne stranke v Ljubljani. Na tem shodu se bo postavil kandidat za ljubljanski državnozborni mandat in kandidatje za letošnje dopolnilne mestne občinske volitve. Shod je torej izredne važnosti, zato je treba, da se ga udeležijo v čim največjem številu vsi somišljeniki. Pozivljamo torej pristase narodnonapredne stranke, naj nihče ne izostane od jutrišnjega shoda, na katerem se bodo razpravljala in definitivno reševala vprašanja, ki so za stranko eminente važnosti! Vsem somišljenikom kličemo vnovič, jutri vsi v „Mestni dom“, stranka vas kliče na krov, disciplina zahteva, da se odzovete vsi njenemu vabilu!

— Občinske volitve na Vrhniki. Te volitve napravljajo pri „Slovencu“ mnogo veselja. Skoraj vsak dan ima posebno brzojavko, s katero se svetu oznanja, da so v ti in oni podobni soglasno zmagali vrli katoliški možje. In tako v resnici preti nevarnost, da pade trg Vrhnika v klerikalne roke. Pri tem igrajo nekateri jako čudno vlogo. Ker so se sprli z dosedanjim županom, pa so se, da si so bili nekakj pristni in dobri naprednjaki, sami vklebili v kaplana Šušnika kimpež, in sedaj

vlečejo in vlečejo, da jim kar kaplje dežujejo raz obrazov. Človek bi vendar mislil, da je prepri nekaj osebnega, da pa pri tem ni treba iztiti starih principov, kateri z osebnimi prepri nčesar opraviti nimajo! Na Vrhniki je to drugače! Če sem se sprl z liberalcem, potem pa hajd v nasprotni tabor — pod tabor obkurnega kaplana! Sicer se dotični gospodje še vedno izgovarjajo, da niso klerikalci. Ali to, kar počenjata sedaj „Slovenec“ in Šušnik pri volitvah v podobnih, moralo bi vsakemu oči odpreti, kdor noče nalašč slep ostati! Koliko je bilo v „Slovencu“ hrupa, ko so v podobni Vrhnika s pomočjo nekdanjih naprednjakov zmagali klerikalci! Ali ti „naprednjaki“ bodo še vedno trdili, da so naprednjaki! Vrag razumi take razmere! Po našem mnenju je vsak, ki je v svojem srečnem naprednjak, a ne farški podrepnik, s svojo častjo zavezan, delati na to, da trg Vrhnika ne zagazi pod klerikalno komando. Kdor v tem pogledu nima toliko časti v sebi, da bi opustil pajdašenje s kaplanom Šušnikom, ta je obžalovanja vreden! Da igrajo pri tem vrhniki svojo posebno vlogo, se v teh dneh, ko Barbo in Povše skupaj opravljata velikonočno spoved, ni čuditi. Ta nemška gospoda caplja namreč tudi za kaplanom, ter hoče z vso silo pomoči, da zmaga na Vrhniki klerikalna misel. Kremen značaji vsi skupaj! Tembolj je dolžnost slovenskih naprednjakov, da pozabijo svoje osebne prepire ter gredo kakor en mož v boj, ne za osebe, pač pa za načela, katera morajo na Vrhniki — tudi nekaj veljati!

— Kaplan Šušnik na Vrhniki je znana klerikalna pesoda. Da bi živel ta človek v miru, ni pričakovati. Oznanjevalec sovraštva je ter meni, da morajo tudi drugi mašniki kaj takega biti. V Bevkah imajo dušnega pastirja, ki se ni hotel vtikati v sedanje občinske volitve. Ko je Šušnik to opazil, se je javno izrazil: ga bom takoj škofu naznanil, ta mu že pokaže! Res vzoren dušni pastir ta Šušnik. Sedaj smo radovedni, kaj se bo bevškemu župniku zgodilo!

— Stranka „Nove Grdobe“ je v Ljubljani iskala stike s klerikalci. Kakor se nam poroča, se je dr. Ravnihar obrnil do vodstva klerikalne stranke, da bi obe stranki postavili v Ljubljani skupnega kandidata, in sicer iz nove stranke, češ, da je le tako mogoče naprednjake v Ljubljani v kozji rog vgnati. Razgovori so se razbili in stranka „Nove Grdobe“ je tudi pri dr. Šusteršiču pogorela!

— Ropotanje z dijeta. Tik drugih neokusnih svojstev im dr. Šusteršič tudi grdo navado, da svojim političnim nasprotnikom očita dijete, katere so vlekli v državni zbornici. To je na zadnjem ljubljanskem shodu očital dolgobradatemu Plantanu, dolgemu Ferjančiču in okroglemu dr. Tavčarju. Mimogrede bodi povedano dr. Šusteršiču, da se človeku, ki je rojen iz rodbine, v kateri grasira blaznost, ne prileže dobro, ako se šali iz telesnih napak pri političnih nasprotnikih! Kar pa se tiče dijet, naj bo človek, ki si je politiko uredil tako, da ima povsod molze krave, prav ponižno tiho! Če ima človek v Ljubljani „Ljudsko posojilnico“, katera mu vsak dan čekine v pisarno meče, potem lahko prelenari dneve na Dunaju, ali pa se poda, kakor kak ruski aristokrat, čez zimo na Francosko južno obrežje. In istina je, da politika toliko ne nese, da bi se podajal na francosko riviero; samo Šusteršiču nese politika toliko, in zato je ostudno, če on komu dijete očita. Kar pa se tiče „lepega kluba“, je notorično resnica, da jih je bilo skoro pri vsaki seji odsotnih najmanj 50%. In taki ljudje naj drugim očitajo dijete!

— Kaj se dosegli? Naši klerikalni poslanci so jako prebrisani možje. Ko prihajajo na volilne shode k svojim ovčicam, ne vedo drugega govoriti, nego o tem, da napredni poslanci za svoje volilce niso ničesar dosegli. To je stara pesem, ki jo pojo — razen odstavljene Pfeiferja — vsi bivši klerikalni poslanci! S tem pa ti poštenjaki mečejo le pesek v

oči svojim volilcem. Če bi šlo po pravici, bi morali ti poslanci govoriti o svojih zaslugah. Povedati bi morali, kaj so oni dosegli? Pred vsem za slovenski narod, potem pa za svoje volilne okraje. Ako bi v tem pogledu izprašali slaboglasnega Šušljeta, prišel bi upokojeni hofrat proketo v stisko, ko bi ga privitali, da naj pove, kaj je v državni zbornici dosegel za Ribniško dolino ali za ljubljansko okolico. Istotako bi zagazil v stisko dr. Šusteršič, če bi ga dejali v precep, da naj pove, kaj je dosegel za peto svojo kurijo. Tudi Žitnik bi koprnel, če bi moral dokazati, da je za bedno Notranjsko kaj dosegel. Ali pa še celo Pogačnik! Se ve, da se vsi ti demokratje, ki hodijo na francosko riviero, sklievajo na splošno in enako volilno pravico. Pri tem pa je upoštevati dvojje. Prvič, da je volilna pravica v tej obliki, kakor jo je sprejela državna zbornica, za Slovence pogubonosna. To je resnica, in naj se vsi quasidemokratje cele Cislajtanije postavijo na glavo. Drugič pa gre za sluzga, da je dobila naša državna polovica to pokvarjeno in Slovonom sovražno volilno „reformo“ mladočeški stranki, tako da se v tem oziru dr. Šusteršič na svojih shodih šopiri le z dr. Kramarčevim perjem!

— „Od Boga poslan“. Zlorabljanje verskih čutil je že stara navada naših duhovnikov in njih najmočnejše orožje proti naprednjakom je, da te sumničijo, da so brezverci od nog do glave, dasi ni nikjor toliko ateistov kakor ravno v klerikalni stranki. Na vero vedno udarjajo z vsem fanatizmom in neuko ljudstvo, ki verjame vse, kar pride iz duhovniških ust tudi zunaj cerkve, misli naposled res, da se pri nas bje edino le boj med katoličani in brezverci, tak boj, kakršn se je bil v prvih časih kristjanstva. Posebno zdaj pred volitvami ne govori politikujoči duhovnik drugega kot o nevarnosti za vero. Vsak neklerikalen kandidat mu je brezverec, klerikalen pa najpopolnejši stvor, ki mora biti izvoljen, sicer vzamo kranjsko deželo takoj prvi dan po končanih volitvah peklenški vladar. Kako daleč smo na Kranjskem v poveljevanju klerikalnih kandidatov prišli, kaže slučaj, ki se je dogodil preteklo nedeljo pri Devici Mariji v Pulju. Dr. Šusteršič je imel tam shod. Ko se je mož pripeljal v vas, potrkavali so mu v cerkvenem zvoniku z vsemi zvonovi, dasi je dandanes navada, da se še škofu več ne pritkava. Ko se je neki naprednjak izrazil, da ne gre pritkavati, če se pripelje klerikalen kandidat na svoj volilen shod, odvrnil mu je britten katoliški mož: „Gospod dr. Šusteršič je nam od Boga poslan poslanec!“ Naprednjaku ni kazalo drugega kot vzeti klobuk z glave pred tako modrostjo, ki jo je navdihnila seveda kaka duhovna posoda, če ne drugod pa v spovednici ali pa pri izpraševanju. Z lepimi fanatiki bomo še imeli opraviti!

— Velik shod kmetijske stranke za Notranjsko se vrši jutri popoldne ob 3. prij. Geržinu v Št. Petru. Na shodu se bo razpravljalo o organizaciji notranjske kmetijske stranke ter o državnozbornih volitvah.

— Kandidatura na Kranjskem. Socialno-demokratska stranka je postavila v volilnem okraju Kranjska gora-Radovljica-Tržič za kandidata Josipa Kopača iz Trsta. „Rdeči prapor“ poroča sedaj, da je Kopač odstopil od te kandidature, ker je preobložen z delom, in da kandidira sedaj stranka mesto njega v imenovanem volilnem okraju sodruka dr. Antona Dermoto, odvetniškega kandidata v Ljubljani. Kakor posnamemo iz istega lista, se bodo letos socialni demokratje prvič udeležili tudi ljubljanskih občinskih volitev, in sicer postavijo to pot dva kandidata, dr. Antona Dermoto, odvetniškega kandidata, in Etbina Kristana, pisatelja in urednika v Ljubljani. Tudi nova „Gospodarska stranka“ namerava postaviti v Ljubljani svojega kandidata za državni zbor. Kakor čujemo, bo kandidat te stranke za Ljubljano tesar Pust. Z zadovoljstvom pozdravljamo ta ukrep voditeljev „Gospod. stranke“, se bodo vsaj

prepričali, kako naravnost ogromno je število njihovih pristasev v Ljubljani.

— Kandidatura Demšarja. Resnici na ljubo nočemo tu prav nič pretiravati o kandidaturi Čočovega Franceta. Reči moramo, da za popolnoma nesposobnim Gostinčarjem pride po vrednosti takoj na vrsto Demšar. Po osebni protekciji dr. Kreka so postavili Demšarja za kandidata v enem najbolj varnih okrajev t. j. Kranj-Škofja Loka. Klerikalci sami vedo, da ni sposoben za držav. poslanca, zato se kar naravnost norčujejo iz velilcev, ki jim ponujajo Demšarja. „Slovenec“ ga je pohvalil v 51. številki z besedami: Odličnega strankarja, moža izrednih (!) sposobnosti, katere je pokazal s tem, da je stal na čelu boja, ko je očistil v Selški in Poljanski dolini.“ Za božjo voljo! Kaj pa je očistil še Demšar sam s svojo močjo? On je ničla in sicer desetkrat podčrtana ničla. Zato vprašamo in tudi želimo odgovora: Kaj je storil za občino Sorico, Zelezniške, Selca, Staro Loko. Kaj je storil za občine Trato, Poljane, Zmunc? $0 + 0 = 0$. To je vse, kar se zapiše Demšarju v račun. Ampak skrajni nevedneži so tisti, ki bodo v teh dveh dolinah volili Demšarja. Saj ga poznajo, da ni drugega prav nič, kakor podrepnik farjev, suženj dr. Kreka in dr. Šusteršiča, drugače pa čisto nesposoben. Bil je 3 leta župan, pa je kmalu spoznal svojo nesposobnost in se umaknil boljšeemu možu. Smrdelo mu je preveliko delo, ki je pri občini Selca. Kako bode pač tak človek potem za državnega poslanca, ko še županstva ne more voditi. Edino nekatere sposobnosti je imel, ko je bil še fant, pa tudi to ga je minulo sedaj. Demšar je v duhovskih rokah to, kar je cunjia v kuhinji, ki brišejo z njo lonce. Drugega pa prav nič. Posebno se moramo čuditi, da klerikalci v celem okraju niso dobili sposobnejšega človeka, kakor je Čočov France. To kaže, da imajo same tepčke in pepčke pri svoji stranki. Revščina in nevednost je tolika, da jo je na cente! Volilec.

— Pogačnikov shod v Kranjski gori. „Slovenec“ od torka silno lepo piše o nedeljskem Pogačnikovem shodu v Kranjski gori. Vse se je imenitno izvršilo. V resnici je bila pa stvar nekoliko drugačna. Naš dopisnik nam piše o tem sledeče: Res se je nabralo precej ljudi na shod, a samo iz radovednosti, kaj bo povedal Pogačnik, ki je doslej hodil na Dunaj samo sedet in po plačo. No Pogačnik ni povedal drugega, kot da s kmetom drži, koliko poslancev da je v državnem zboru ter prosi, da bi ga še nadalje izvolili, da bi hodil na Dunaj sedet za dnevnih 10 goldinarjev. Ko se je g. Pečar oglasil, da Pogačnik ni storil drugega za kmeta, kot da mu je naložil novih davkov z nepotrebnim zvišanjem duhovskih plač, škočil je fajmošter, ki je sedel na desni strani Pogačnika, pokonci in kričal nad Pečarjem, da on ni kmet, da zato nima ničesar govoriti. Pečar mu je krepko odgovoril, da kar ima, si je pošteno prislužil, župnik naj si pa ne lasti posebne oblasti nad ljudmi, ki ga žive. Seveda so te besede silno zbudile župnika in kaplana. Začela sta govoriti nekaj, spravljati vse nepotrebne in malenkostne stvari na dan, da so se jima kmetje posmehovali. Pogačnik je cinal in mečkal, ko se je opravičeval zaradi zvišanja duhovskih plač, naposled pa izustil grdo laž, da je on „derlavbal“ 4 milijone goldinarjev za duhovnike iz tistega fonda, ki leži tam nekd na Dunaju. Silen smeh je nastal med poslušalci, Pogačnik, župnik in kaplan so jo pa pobrali v farovž, kjer je bila kandidatura Pogačnikova sprejeta soglasno. „Slovenec“ pravi, da sta proti glasovala samo dva. Mi nimamo nič proti temu, opozarjamo pa klerikalno trobilo škofovo, da kmetje v kranjsko-gorskem okraju niso tako zatolčeni, kot ono misli in naj se jim Pogačnik nikar preveč ne sili, da mu ne bo kdaj slabo prišlo.

— Dr. Korošec poslanec socialnih demokratov. Iz Gornje Savinske doline se nam piše: Zadnji čas čitam vedno prav zanimive stvari o naših štajerskih klerikalcih in o Ko-

roščevi „Kmetijski zvezi“. Z vsemi silami se peha jo ljudje za prazne poslanske stole. Vse drugo jim ni mar, samo da bodo oni v večini, da bodo komandirali ter se potem hvalisali — he, mi imamo moč, kaj vi novopečenci. Pa kakor vidi, stvar vendar ne bo tako lahka. Za vsako ped se bodo morali boriti in se že bore, kar dokazuje jasno strahilo, ki straši v osebi dr. Korošca po vseh krajih. Naša „Narodna stranka“ se je sicer rodila za te državnozbornske volitve precej pozno, a vidi se vendar, da jim je v teku nekaj mesecev nele zmedla štrono, pač pa tudi možgane. Da pa bo naše ljudstvo izvedelo, kdo je pravzaprav ta dr. Anton Korošec, izdamo danes le toliko, da je on sam rekel: jaz sem poslanec pete kurije, to je socialni demokrat, a ne kmetov. Nič več, in nič manj; za danes samo toliko. Pozivljemo pa g. dr. Antona Korošca, da izjavi, je to resnica ali ne, potem pa podamo take dokaze in prav kmetu v roke jih damo, da bodo ti v bodoče vedeli tehtati prilizljive in hinavske besede dr. Korošca. Predno bo Korošec znova poslanec, bo moral še precej prestati.

— **Gospodarski razum „Gospodarske stranke“.** Dr. Ravnihar in dr. Robida čutila sta potrebo ustanovitvi novo „stranko“. Govori se, da ta „stranka“ bolega najobčutnejše na pomanjkanju pristašev. Toda to je stvar dr. Ravniharja in dr. Robide. Nas zanima nekaj drugega. — Novi „stranki“ nadela sta visokodoneč ime „Gospodarske stranke“. Po vsi pravici bi se torej bilo smelo pričakovati, da se bode glasilo te stranke naravnost odlikovalo z gospodarskim znanjem. Tega pa pri „Novi Dobi“ ne opazamo, ako naj ne smatramo za gospodarsko ono skrajno varčnost, katero sta gospoda dr. Ravnihar in dr. Robida vpeljala pri tem listu, kar se tiče izvirnih idej. Toda ne: nekaj gospodarske modrosti nahajamo v 7. številki „Naše Dobe“. Žal, da nam pa ravno ono, kar v njej čitamo, nedvojbeno dokazuje, da genij, ki je to gospodarsko modrost zagrešil, o narodnem gospodarstvu ravno toliko razume, ko zajec o bobnu. — V mislih imamo namreč vest o letnem poročilu „Ljubljanske kreditne banke“, v kateri se z obžudovanja vredno smelostjo trdi, da je ta banka le nekakša podružnica „Živnostenske banke“ ter da se v to banko steka glavni dobiček od slovenskega denarja. Po naši sodbi imajo pri bankah glavni dobiček vendar delničarji. Ako povemo, da je od 5000 delnic „Ljubljanske kreditne banke“, 4360 jih v posesti slovenskih delničarjev in le 640 v posesti „Živnostenske banke“, potem bode pač vsakemu otroku takoj jasno, kako gospodarsko modrost je skuhala „Nova Doba“. Izgovor, da ji te številke niso bile znane, ne more veljati za opravičbo, kajti česar ne vem, o tem ne izrekam sodbe, ako nečem veljati za zlobnega. — In zdi se nam, da zloba gleda izmed vrstic „Naše Dobe“. Vsaj tudi trdi, da „Ljubljanska kreditna banka“ plačuje letos le 5% no dividendo, dočim je v prvih štirih letih plačevala delničarjem po 10%. To je namreč izmišljeno le ad usum delphini, kajti „Ljubljanska kreditna banka“ plačala je samo prvo leto 6% no dividendo, vsa naslednja pa po 5%. Biljeg zlobnosti ima na sebi tudi trditev, da je znesek 207.218 K, ki je postavljen med aktiva kot vrednost realitet, izredno visok. Saj mora vendar realitete poznati, kdor hoče soditi o njihovi vrednosti! „Gospodarska stranka“, ki se v svojem glasilu spotika nad zvezo „Ljubljanske kreditne banke“ z „Živnostensko banko“, menda prav nič ne ve, da si mora vsaka provincijalna banka iskati na Dunaju zveze za reeskont in za večje borzne transakcije, ker na Dunaju ni druge slovenske banke, ko „Živnostenska“, ni je s slovenskega narodno-gospodarskega stališča naravnije stvari, ko da slovenske banke stopajo z le-to v zvezo. Ali mar „Gospodarska stranka“ misli, da bi bilo pametneje iskati si zaledja pri nemških bankah? Ali bi to bilo „samosvoje“ življenje, kakršnega gospodarski referent „gospodarske stranke“ pogreša pri „Ljubljanski kreditni banki“? Zares: re-

forma je nujno potrebna; pa ne „Ljubljanska kreditna banka“, temveč gospodarska pamet „Gospodarske stranke“.

— **Kranjskega Koblarja**, tega moža najvzornjšega značaja, so se naveličali že klerikalci sami in če je le mogoče, mu pokažejo vrata celo pri takih korporacijah in društvih, kjer si je mož prisvajal glavno besedo. Nedavno tega so Koblarja brez vsakih ceremonij vrgli iz klerikalne kmetijske zveze za kranjski okraj, dasi je z vso gotovostjo računal na to, da bo nosil v njej veliki zvonec. Kakor je videti, so vrgli kranjskega dekana med staro, neporabljivo šaro že sami klerikalci, ker so pač že imeli zadosti tega moža in njegovih spletk. Izoliran od vseh, ima Koblar sedaj zaslonbo in zavetisce samo še v „Muzejskem društvu“. Urednik glasila tega društva je še vedno Koblar, dasi bi po pravilih, ki določajo, da mora bivati urednik v Ljubljani, že zdavna moral odložit uredništvo. In to bi bilo v interesu stvari, saj je Koblar urednik samo po imenu in potekla so že leta, ko ni v „Izvestjih“ ničesar drugega njegovega kakor ime na zadnji strani. A ne samo to, da sam nič ne dela, zavira še druge, da pri listu ne sodelujejo. Tu omenjamo slučaj Žigon, čigar razpravo je Koblar odklonil in jo je potem priobčilo glasilo zgodovinskega društva za Štajersko. Vsi, ki so zbrani v „Muzejskem društvu“, so prepričani, da bi bilo v interesu stvari, ako bi se ti dve korporaciji združili. Ta združitev bi bila že perfektna, ako bi je ne zaviral — Koblar! Res, čas bi že bil, da bi se s Koblarjem pomedlo tudi pri „Muzejskem društvu“!

— **Na indeks** je dal že zdavna naš list poleg škofa Bonaventure tudi prošliti jeseniški fajmošter Janez Zabukovec. Nekaj časa je grmel proti našemu listu na prižnici in moril ljudi radi čitanja „Slov. Naroda“ v spovednici, a kakor se kaže, vse to ni mnogo izdalo, zato je božji namestnik poskušal še drugo sredstvo. Sedaj je jel pošiljati okrog pisma, v katerih hujska proti tistim, ki prodajajo „Slov. Narod“, in jih proglasa za očitne grešnike. Dne 11. januarja t. l. je na primer pisal Janez Zabukovec to-le pismo: „Dragi! O. L. Z., trgovcu na Javorniku, ne vem kaj posebnega povedati. To vem, da prodaja tudi „Slov. Narod“, ki blati vse, kar je katoliško. Če ni prav, ako kdo sam smrtni strup zauživa, gotovo je še manj prav, če tak strup drugim prodaja. Kdor prodaja „Slov. Narod“, smatrati se mora za očitnega grešnika. Toliko mislim bo zadostovalo, če držite kaj na vero svojih očetov in se držite verskega prepričanja. Pozdravljeni! Janez Zabukovec, župnik.“ — Če misli prifrknjeni Zabukovec, da bo s takšnimi sredstvi ubil naš list ali mu škodoval, se korenito moti. Baš nasprotno! Čimbolj bodo duhovniki ščuvali proti našemu listu, tembolj ga bo ljudstvo čitalo in tembolj se bo razširil. Janez Zabukovec, le udrihaj po „Slov. Narodu“, saj je to najboljšje reklamno sredstvo za list! Zato te ne bodemo prijemali za ušesa, ker bi si potem morali preveč umivati roke!

— **Atentat na slovenski narod na Goriškem.** V goriškem deželnem zboru je bil v četrtek sprejet nov deželni volilni red, ki pomeni veliko krivico slovenskemu narodu na Goriškem. Nov deželni zbor bi štel 30 članov: nadškof, šest poslancev iz veleposestev (3 Lahi, 3 Slovenci), 7 poslancev mest, trgov in industrijskih krajev ter trgovsko-obrtno zbornice (6 Lahov, 1 Slovenec), 10 poslancev drugih občin (3 Lahi, 7 Slovencev), 6 poslancev iz splošnega volilnega razreda, skupaj 15 Lahov, 14 Slovencev, virilist nadškof, vseh skupaj 30. Goriški Slovenci so opeharjeni in zapostavljeni zlasti glede industrijskih krajev in v splošnem volilnem razredu tako, da se morajo postaviti z vso silo proti temu načrtu, da ne postane zakon. Načrt tega volilnega reda je bil sprejet, ne da bi ga bili oddali prej pravnomu odseku, kakor bi se bilo pač moralo zgoditi. Videlo se je, da so se Lahi in slovenski klerikalci lepo pomenili med seboj ter sprejeli načrt, s katerim je

Lahom zagotovljena večina v deželnem zboru. Atentat na slovenski narod se je izvršil s pomočjo vladajoče slovenske klerikalne stranke. Podan je s tem nov dokaz, kako pogubonosna za goriške Slovence je zveza med Lahii in slovenskimi klerikalci!

— **Kandidat, ki ga ven mečejo.** V gostilno k Činkoletu poleg „katoliške“ tiskarne je prišel te dni slaven klerikalni kandidat Kregar s prijateljem in prijateljico, katerih imena naj ostanejo tajna. Kregar je v gostilni toliko časa stresal situacijo, da mu je gostilničarka pokazala vrata in ker moštrancar in kelihar ni hotel iti, ga je vlekla za obleko proti vratom. Kregar je bil pa kljubovalen, zato ga ni bilo mogoče spraviti pred vrata. Tu je letela gostilničarka po policaja, a ga h Kregarjevi sreči ni dobila, ker bi bilo seveda jako nečastno, če bi na katoliškega kandidata položil mož postave svojo roko. Ker ni bilo dobiti policaja, zgrabila je gostilničarka še enkrat sitnega Kregarja in ga vrgla na cesto. Prijatelj in prijateljica moštrancarjeva sta jo seveda takoj odkurila za njim, iz ust prijateljice so se pa vsula razna zmerjanja in psovke na gostilničarko, kar naposled ni nič čudnega od katoliške „dame“. — Nam se Kregar odkritosrčno smili. Že iz gostiln ga mečejo! Kaj ko bi ga ven vrgli še kod drugod, kjer se tako zelo vsiljuje! Žalostno bi bilo prav zares!

— **Duhovska pretirana samoljubnost.** Ni ga na svetu stanu, kateri bi sebe tako propagiral, kakor duhovniki. Čitaj „Slovenca“ ali kak drug klerikalni list, povsodi dobiš pri vsakem obskurnem kaplanu „častiti, prečastiti gospod“, ko n. pr. o vseh drugih lajkah piše k večjemu gospod. So pa tudi nekateri posvetni izobraženci, ki to smešno navado posnemajo. Ako pišejo na naslov duhovnika, povsodi silijo z besedo „častiti in prečastiti“. Posebno se to opazja tudi pri uradih. Ti imajo pa že tako skropulozno navado, da „častitih in prečastitih“ ne privoščijo drugemu kakor faruceljnu. Proč s tem privilegijem! Kaj bomo povišavali ugled takim ljudem, ki vse druge stanove bagatelizujejo in smešijo pred ljudstvom. Pišimo kaplanu navadni blagorodni, župniku velerodni itd. Kdor hoče imeti naslov „častiti in prečastiti“, ga mora tudi častno zaslužiti, ne pa, da bi ga tisti namišljeni blagoslovi povzdigovali nad druge zaslužnejše in častitljivejše osebe in stanove.

— **Tempora mutantur.** V izredni javni seji ljubljanskega obč. sveta dne 5. novembra 1895 — torej pred 12 leti! — je predlagal podžupan vitez Bleiweis, da se imenuje poleg drugih mož tudi dvorni svetnik Fr. Šuklje za častnega meščana Ljubljane. In glej, med vsemi 25 prisotnimi obč. svetniki je vstal edini kanonik A. Kalan proti temu predlogu ter je izjavil, da iz političnih ozirov ne bode glasoval za podelitev častnega meščanstva Fr. Šukljetu! Danes pa je isti Šuklje med voditelji klerikalne stranke, prvi adjutant dr. Šustersiča! Politika je res vlačuga za značaje Šuster Šukljetovega kalibra. Kaj doživimo čez novih 12 let?

— **Nov recept.** Klerikalna bisaga se ne da in ne da napolniti. Toliko tisočakov in milijonov požre, a zaleže ji toliko kot nič. Katoliška duhovščina se peha z vsemi štirimi, da bi jo hitreje polnila in ker so gospodje veliki mojstri v tem, dosega jo zavisti polne uspehe. A vedno je še vse pre malo. Zdaj so prišli na nov recept. Služkinje so doslej izmogavali na najnesramnejši način, vendar se je zgodilo premnogokrat, da duhovščina ni dosegla svojega namena, ker so prišli nepoklicani in prekržili lepo sestavljen račun. Posebno pri testamentih so imeli naši dušni pastirji hudo smolo in dekan Koblar ter kanonik Kajdiš se še danes vsako jutro najprej razjesita nad tem brezverskim liberalizmom, ki jima je odjedel lepe tisočake in jih izročil sorodnikom črtov farike pohlepčnosti. Da bodo služkinje delale „pravilno“ testamente, to je take, ki

bodo vrgli večji del njihovega pristradanega premoženja v duhovniško breskno, poučuje tržaški „Novi list“, ki je namenjen samo delavskim slojem, kako je treba sestaviti oporoko, da je ne more nihče ovreči. Da besede ne izgube željenega namena, je na konci pouka formular takega testamenta. V tem formularju je imetek revne Marijine hčere razdeljen takole: Pogreb naj se napravi skromen, primeren mojemu stanu. Na moj grob naj se da postaviti spomenik v vrednosti do 90 K. Za maše naj se plača 50 K duhovnemu voditelju ženske Marijine družbe v Trstu in 50 kron župniku moje rojstne župnije. Ženski Marijini družbi v Trstu, katere udinja sem, zapuščam 30 K Marijinemu domu v Trstu 20 K. Svoji prijateljici N. N. zapuščam zlate uhane. Svoji prijateljici I. K. uro in verižico. Prav lepa razdelitev kaj ne? Prijateljice dobe uhane in uro z verižico, huhovniki pa kup desetakov za maše. Vemo, kako se razne maše za ranjke opravljajo! Kdor ne ve, naj gre vprašat ljubljanskega škofa, ki bo dal obsežnih instrukcij v tem oziru. Da se bo duša pokojnikova še leta in leta lahko vicala, tudi če plača še toliko za zveličanje. Novi recept bodo seveda hitro razmnožili za blagor duš vneti duhovniki, ki bo kajpada prav dobro zagotovilo, da se bo še več denarja stekalo v katoliške blagajne. Na vsak način ni to še zadnji umeten pritisk na dobro verno ljudstvo!

— **Deputacija civilnih muzikov** je bila te dni pri naučenem in vojnem ministru ter se pritožila, da vojaške godbe izpodrivajo civilne kapele iz zdravilišč in gledališč. Oba ministra sta obljubila deputaciji svojo pomoč v njihovih težnjah.

— **Poštna vest.** Poštni kontrolor Peter Vidmar v Gradcu je šel v pokoj.

— **Šolska vest.** Nadučitelj na Studencu gosp. Matevž Peterlin je dobil zaradi bolezni šestmesečni dopust.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Jutri, v nedeljo, popoldne (za lože: par) se ponovi Buchbinderjeva burka s petjem „On in njegova sestra“, zvečer (nepar) pa se uprizaro drugi v sezoni Gounodova opera „Faust“ (zadnja predstava v abonnetu za sedeže).

— **Slovensko gledališče.** Tudi intendant našega gledališča je očitno prezgodaj Velika noč in zato hiti, da bi vsaj deloma dokončala svoj operni repertoire. Temu se imamo zahvaliti, da smo slišali včeraj zvečer že četrto noviteto v tem mesecu, in t. j. Fausta, opero v petih dejanjih. Uglasbil jo je Charles Gounod. Na kako visoki stopnji glasbene izobrazbe mora stati celo naše operno oboje, da je kos taki nalogi! Z včerajšnjo opero si je naša intendantica zopet izdelala veliko pero v velikem vencu zasluge. — To opero si je izbral kot častni večer naš prijubljeni basist g. Julij Batetto. Ker je vloga Mefista šele druga večja vloga našega slavljence, zato je tudi samoobsebi umevno, da g. Batetto še maulka rutine tako v igri, kakor v petju. Ker pa ima od narave izreden material, zato mu ob tej priliki želimo, da najde v tujini, kamor bode gotovo prej ali slej odšel, dobrega učitelja pevca, kajti le od pevca se moremo učiti, kako se prav poje, diha, izgovarja itd. Upeh in slava mu je zagotovljena. V temperamentu je Mefista še celo prav dobro pogodil, samo maska je bila zelo pomanjkljiva; maulkalo mu je one zvitosti in hudobnosti, katero se navadno Mefistu daje. V znak priznanja mu je občinstvo podarilo velik venec s slovenskimi trakovi ter ga odlikovalo po vsakem dejanju z burnim aplavzom. In ostali solisti? Gosp. Ourednik je pel brata Valentina naravnost divno; kako krasna je bila scena, ko umirajoči Valentin prekolne podlo Margareto, to se mora le slišati, popisati se ne da. Njemu sta častno stala na strani naša dična primadona ga. Skalova, kot Margareta in gosp. Reznov, kot Faust. Gl.č. Reissova in Prochazkova sta tudi svoji mali vloge dobro izvršili, kar se pa nikakor o g. Bukšku trditi ne more. — Zbor ima sicer jako hvaležno, vendar težko vlogo; svojo nalogo je častno rešil. — V celoti je bila tedaj vzporeditev prav lepa, za kar zasluži posebno zahvalo g. kapelnik, ki je orkester prav spretno vodil, in g. režiser Banek. Gledališče je bilo nabito polno!

P. K.
— **Novo slovensko delniško podjetje** se snuje pod firmo „Delniška družba kranjskih parnih opekarn“. Inicijativo za to se

dali močje v Trnovem in Il. Bistrici, ker se v bližini, namreč v Kosezah nahaja izvrsten material za proizvodnjo opeke in ker je razpečevanje te v smeri proti Reki in proti Trstu kaj lahka stvar. Malo je manjkal, da se niso zopet tuji polastili terena z izborno in neizoprivo glino, koji ima naravnost vzorno lego za odkopavanje, pa tudi za promet, ker se da s tirom par metrov zvezati naravnost s progo št. Peter-Reka. Domačini pa so si to pot pravočasno zagurali ta svet, da se ga izkoristi za moderno parno opekarno v Kosezah. Proračun, ki so ga o njej sestavili strokovnjaki, kaže, da bi takšna opekarna, proizvajajoča najmanj 8 milijonov komadov zidne opeke na leto, stala 400.000 K in da bi po odbitih obratnih stroških in amortizacijah itd. donasala čistega gotovca 50.000 K na leto. Sklenilo se je torej, da se naj ustanovi delniška družba z osnovno glavnico 400.000 K, ki naj zadostuje za prvi početek, namreč za parno opekarno v Kosezah, ki se pa kasneje lahko zviša ako delniška družba započne ali prevzame kako drugo opekarsko podjetje. Ustanovitev delniške družbe kranjskih opekarn je sedaj v najboljšem tiru. Akoravno je komaj mesec dni, da se je od govorjenja prešlo do sklepanja, že so podpisane tri četrtine delnic (300.000 K). Kako globoko je prepričanje o prosperiteti nove opekarnice v Kosezah, kaže to, da so skoraj celo polovico glavnice podpisali in zaarali sami domačini in njih znanci iz ilirsko bistriškega okraja. Utegne se pripetiti izjemen slučaj, da bo v kratkem ves akcijski kapital pokrit brez javne subskripcije. Pravila nove delniške družbe so že predložena vladi v odobrenje, in upati je, da se bo ustanovni občni zbor že lahko vršil majnika meseca. Glede na lepi uspeh dosedanje privatne subskripcije je ustanovni odbor že prišel, da bo opekarno mogoče še letos zgraditi, pripravljala dela, planiranje itd. na kupljenem svetu. V ustanovnem odboru so gg. Ant. Dečman, družbanik firme Vidic & Comp. v Ljubljani, dekan dr. Kržišnik v Trnovem, dr. D. Majaron v Ljubljani, Aleks. Špelar, Ivan Urbančič in Ivan Valenčič, vsi posestniki in trgovci v Trnovem. Do enega izmed teh se je obrniti, kdor želi kako pojasnilo zastran subskripcije, delnic, kolikor jih je še zadnji čas oddati.

— **Družinski večer „Narodne čitalnice v Ljubljani“.** Kakor smo že poročali, priredi tukajšnja „Narodna čitalnica“ v ponedeljek, dne 18. t. m., v mali dvorani „Narodnega doma“ družinski večer. Program je sledeči: 1. Čajkovskij: „Chants sans paroles“, trio za klavir, gosli in harmonij. 2. Verdi: „Trovatore“, fantazija, duo za klavir in gosli. 3. a) Grieg: „Jaz te ljubim!“, b) Schumann: „Posvečenje“ in c) dr. Gojmir Krek: „Tam zunaj je sneg“, solospeli za bariton s spremljevanjem klavirja. Poje dr. Gvidon Serneč iz Celja. 4. Offenbach: „Barcarola iz Hoffmannovih pripovedk“, trio za klavir, gosli in harmonij. 5. Rouvier „Lou“, veseloigra v enem dejanju in 6. Ples. — Vse umetniške točke so v vrlih rokah, zato pričakuje čitalnični odbor, ponavljajoč na tem mestu svoja običajna vabila, z vso gotovostjo prav obilne udeležbe. Posebna vabila se ne razpošiljajo. — Začetek ob polu 9. uri zvečer.

— **Usposobljenostne priizkušnje za občne ljudske in meščanske šole** pri c. kr. izpraševalni komisiji v Ljubljani se prične v ponedeljek, dne 29. aprila 1907 ob osmih zjutraj na c. kr. učiteljsku. Prošnje za priпуск k tem izkušnjam je po predpisnem službenem potu vložiti pravočasno, da bodo najkasneje do 20. aprila dostavljene ravnateljstvu izpraševalne komisije.

— **Ljubljanska skupina železniških uradnikov** vabi svoje člane na izvanredno zborovanje, ki bo v torek, dne 19. t. m. v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidel) točno ob polu šestih popoldne. Na dnevnem redu je razgovor o regulaciji plač s 1. julijem l. l. pri južni železnici. Tovariši s proge, pridite vsi, saj gre za vaše koristi. V slogi je moč!

— **Obrtno pomočno društvo v Ljubljani** je imelo v četrtek 14. t. m. v društvenih prostorih svoj letošnji redni občni zbor. Predsednik gosp. Widmayer je pozdravil navzoče društvenike in otvoril zborovanje. V svojem govoru je poudarjal, da je društvo preteklo leto obhajalo 50 letnico svojega obstanka in razdelilo 1245 K v dobrodelne namene. Društveni knjigovodja g. Hofmann je poročal o denarnem stanju in prometu v letu 1906. Prometa je bilo 1.163.682 K 34 v, čisti dobiček pa znaša 3159 K 66 v oz. 4404 K 66 v, ako se vračunajo gori omenjeni izdatki v dobrodelne namene. Hranilne vloge so znašale 81. decembra 1906 258.237 K 56 v. Revizijski odbor je je našel vse knjige in račune v redu.

zato se je poročilo knjigovodje odobrilo in se izdala načelstvu odveza. V novo načelstvo so bili nato izvoljeni sledeči gospodje: Ivan Bonač, Jip Košak, Anton Putrič in Ivan Slobodnik. Člani nadzorstva so gg. Franc Kandare, Anton Leutgeb in Josip Lokar. Čisti lohiček se je razdelil sledeče: na vsak delež se vpiše 50 K v dobro, penzijski sklad dobi 600 K, rezervni fond 1159 K 66 v, 240 K se pa razdeli v dobrodelne namene. Ko se je načelstvu in knjigovodstvu izrekla zahvala za vestno in uzorno delovanje, je bilo zborovanje končano.

— **Bolniška blagajna molstrov v Ljubljani** naznanja svojim p. n. članom, da se bode letni občni zbor vršil v nedeljo, 17. marca 1907 ob 2. uri popoldne v steklenem salonu hotela „Ilirija“.

— **Pogrebno društvo bratovščine sv. Jožefa v Ljubljani** ima prihodnji turek, t. j., dne 19. svečana ob 4. uri popoldne v mali dvorani „Mestnega doma“ svoj redni občni zbor. K polnoštevilni udeležbi se vabijo le moški člani s pripombo, da seboj prinesejo društveno knjižico, ki služi pri vstopu kot izkaznica.

— **300 rezervistov 17. polka** bo poklicanih meseca junija k orožnim vajam, da delajo v vojno stotnijo združeni naporne vaje ob italijanski meji.

— **V Šent Vidu nad Ljubljano** primanjkuje klerikalcev moč. Zato so volili v kr. šol. svet kaplana V. Zabreta in ga tudi postavili za predsednika. To je tisti kaplan, ki zbira v svoji fišterni rokodelske vajence in jih pusti šuntati, naj se nadučitelju in vodju g. Žirovnika ne odkrivajo, ker je liberalce, demokrate, framasone in bog ve kaj še vse. Sicer je pa tudi pridni sodelavec tistega „Domoljuba“, ki se tako rad zaganja v spodobne ljudi. Ljudje si posebno radi, dajo na glas brati zadnje „Domoljube“ in trdijo, da se to ravno tako sliši, kakor bi bili pri kaplanovi — pridigi.

— **Nesreča na železnici.** Pri železniki nesreči, ki se je zgodila v turek v St. Vidu nad Ljubljano, je bila težko ranjena hči poštarja šentvidskega, gospoda Kolbeta. Zlomljeno ima ramo.

— **Smrt pijanca.** V turek zvečer je padel Izidor Žagar, velik pijanec v Borovnici, znak na tla. Umrl je drugi dan. Žagar je bil zadnjih 5 dni neprestano pijan in je umrl vsled zastrupljenja po alkoholu.

— **Novi gasilni društvi.** V Vrbljenjah in Tomišlju v ljubljanski okolici sta se ustanovili prostovoljni gasilni društvi.

— **Ljubezen med duhovskimi sobratji.** Pred par tedni smo prinesli vest o idiličnih razmerah v župnišču v Kolovratu pri Litiji, kjer sta si župnik in kaplan prišla tako navzkriž, da zdaj nikogar ni več tam. O ljubezni, ki jo je gojil kolovratški župnik Rudolf Gregorič do svojega kaplana Andreja Zgaga, se nam podrobnije poroča iz Kolovrata sledeče: Ker Gregorič že od sv. Jakoba vsled bolehnosti ni opravljal nobene maše, poslal mu je škof novembra 1906 na pomoč kaplana Zgaga. Ko je župnik začutil, da bo moral zaradi svoje boleznosti stopiti v pokoj, začel je sovražiti kaplana in pisariti škofu in raznim drugim duhovnikom silne laži, tako da je škof vzel kaplanu službo. Veselje v župniku in njegovih privržencih je bilo seveda veliko, in uvideli so, da kaplana lahko sekirajo, kolikor se da. 2. januarja 1907 so župnik njegova kuharica, učiteljica in organist napadli kaplana kot psa z besedami: „Poberi se, lump, baraba, od tukaj, tukaj nimaš ničesar iskati!“ Zgaga je moral iskati prenočišča v bližnji gostilni. Ko so drugo jutro zvedeli ljudje, kaj se je zgodilo kaplanu, prihiteli so moške pred župnišče hoteli od župnika zvedeti, zakaj ga je zvečer iz župnišča spodil. Tedaj pa pristopi župnikov najvernejši prišast Andrej Zupančič, gostilničar v Kolovratu in prične z rokami mahati okoli sebe in vpiti, da ima on zaprtega kaplana v svoji sobi. Drugi dan se je napotil Zgaga in še nekaj moč v Ljubljano k škofu vprašat, zakaj da mu je bila služba odvzeta. Škof jim začne razlagati, da je dobil več pisem, kako da kaplan cele noči pije, da se po blatu valja, da vsak dan pijan mašuje itd. Ko je pa škof sprevidel, da mu je župnik o kaplanu pisal same laži, dal je Zgagi zopet službo nazaj. Toda kaplanovi nasprotniki, katerim na čelu je bil župnik, še niso mirovali, tako da so kaplana še enkrat ob službo spravili in zopet je šlo 17 moč do škofa, kjer so natančno vse povedali, da o kaplanu nihče nič slabega ne ve, da je on dober in izvrsten duhovnik, nasprotno pa, da je Gregorič vedno pijan, in da sploh nič ne opravlja svojih dolžnosti, ampak hodi samo po gozdih v spremstvu kuharice ali učitelice. Ko je škof videl, kako cela stvar v resnici stoji, prepovedal je župniku še dalje kaj opravljati službo in ga

potem poslal v pokoj nekam na Gorenjsko.

— **Nastracija denuncijanstva.** Marsikdo mogoče še ne ve, kaj je pravzaprav denuncijanstvo. Da pa je to podlo in breskasto dejanje, to ve vsakdo in marsikomu je tudi znan nemški pregovor: Der grösste Lump im ganzen Land ist und bleibt der Denunziant. Občenan je tudi, da je naša vrla duhovščina v tem oziru vedno med prvimi. Tako imajo tudi doli nekje na Dolenjskem v Mirni peči kaplana, ki sliči menda na ime Ogrizek ali Odgrizek. Sicer je ta človek razen ženstvu, s katerim izključno le občuje, tudi v svoji fari skoraj neznan, kajti ne občuje z nikomer, ki nosi blače, tudi na ogovor ne dá besede in marsikdo je že stavil vprašanje: „Ali zna ta človek govoriti?“ — vendar tiči gori označena krepost tudi v njem. V Mirni peči je mirno kakor malokje, še kihni se ponoči skoro nihče ne upa na glas, da ne bi dušni pastirjev mrtil v spanju, ali čuje: v nedeljo zvečer 10. t. m. se je nekdo predrznil, da je na travniku za vasio celo s puško streljal in da so v neki gostilni menda nekoliko tudi v noč pili. Ogrizek pa, nad tem ogorčen, je koj slednji dan tekel k okrajnemu glavarstvu in denunciral učitelja, da so streljali, menda tudi gostilničarja, da je prekorajčil policijsko uro in baje celo orožnike, da ne pazijo dovolj na red. — Ako je kdo prizadet na kak način, mu pač ne bo nihče štel v zlo, ako se pritoži. Tudi, ako kdo vidi, da se bližnjemu godi krivica, sme, akoravno ni lepo, ovaditi. Drugače pa je v omenjenem slučaju, ker se radi kaljenja nočnega mira v nedeljo večer nihče ne pritožuje in je kaplan najbrže po kaki „prijazni“ osebi nekaj čul o tem. Takaj niso interesovane niti koristi kaplanove niti drugih oseb in je torej kaplan napravil ovdabo iz čiste zlobnosti, ki se lahko tudi imenuje podlost in to je denuncijanstvo. Naše duhovnike bipa lahko porabili za policaje, samo ko bi kdaj govorili resnico. — Prihodnjč več o neki zelo pikantni stvari iz mesta, kjer je udeležen tudi naš kaplanček in o njegovi „kolegijalnosti“ do svojega župnika.

— **Štemburjeva zloraba § 19. tiskovnega zakona.** Iz Novega mesta se nam piše: V številki 55. „Slov. Naroda“ daje župan Zurec iz Kandije na podlagi § 19. tiskovnega zakona nekako „pojasnilo“, da je „Gospodarski odbor vasi Kandije“ v svoji seji z dne 1. t. m. na predlog župana soglasno sklenil, da se mali tedenski sejmi začasno ustavijo, ostanejo pa kakor doslej veliki mesečni sejmi. Vprašamo pred vsem gosp. Zureca, od kdaj imajo Kandijotje pravico do velikih mesečnih sejmov, in kdaj so se ti sploh vršili? Ali so bili to tisti veliki mesečni sejmi, ko je pripeljal ubogi kmetič iz Vidma pri Krškem voz prašičev in le edini ta; kupca pa ni bilo nobenega? Pred vsem bi si morala Kandija pridobiti pravico za take velike sejme od druge politične instance; to pa naj bo že naprej omenjeno, da bi se v takem slučaju dvignile s protesti občine brežičkega, črnomaljskega, krškega, pa tudi novomeškega okraja, kajti ljudstvo iz teh okrajev je bilo že zadostno prevarano s kandijanskimi tržnimi dnevi. Do 80 kilometrov pota so kmetje in trgovci z živino zastopali hodili na tržne dneve, sedaj pa naj bi se ljudstvo še naprej za norca imelo in škodo trpelo? Ne, tega ne več! Vas Kandija ima le dovoljenje do tedenskih sejmov z živino, nikakor pa ne do kakih velikih mesečnih. Drugi kraji tudi izven novomeškega okraja bi se lepo zahvalili, da bi taka vas kar na lastni sklep prenaradila tedenske tržne dneve v velike mesečne sejme. Pa če bi tudi to šlo, bi Novomeščani proti temu nič ne imeli, kajti, saj bodo ravno tako malo vredni, kakor dosedaj. Tu pa se gre za splošni ronomo dolenjskih sejmov v Bučki, v Skočianju, v St. Jerneju, Metiki, Semiču itd., kajti s kandijanskim počenjanjem bodo zgubili še ti brez lastne krivde njihove pomen. Kupci so prišli na dosedanje mesečne sejme v Kandijo in rotili so se, da nikdar več. Torej kaj vendar hočete? Ali niste g. Zurec že zadosti blamaže želi z dosedanjim modrostjo? Nam se dozdeva, da je ta močgocni gospod, odkar je prišel od klerikalnega volilnega shoda, kateri se je „obhajal“ v hotelu „Union“ v Ljubljani 28. preteklega meseca, nekoliko zmešan, ker ni bil kandidiran, ali pa iz kakega drugega vzroka. Saj to nam je znano, da je potem, ko se je s tega shoda v svojo rezidenco Kandijo povrnil, dan za dnevem nad osobjem rentail. Da, da, vsaka sila do vremena: spreminjajo se časi in z njimi tudi ljudstvo. Razumno pa je, da mora tak poraz na g. Zureca nepovoljno vplivati, kajti domišljuje si veliko več nego marsikateri minister. Tako na primer visi njegova velikanska doprena slika že vrsto let v razstavi fotografa v Kandiji, kajti

naš Pepi je lep moč, po njegovem okusu namreč, in misli, kako sreden je dotični, kateremu je sreča tako mila, da si ga tudi v sliki naravne velikosti ogleda. No, če bi dotična podoba predstavljala še kako lepo dekle ali gospo, bi ne rekli, naj se razstavlja, saj tako sliki si marsikateri rad večkrat ogleda, toda gospoda Štemburja ima vsakdo vendar kmalu zadosti. Gosp. Zurec, ogledjte si rajši nekoliko neskončno zanimarjane ceste kot načelnik cestnega odbora in skrbite za to, da se spravijo v tak stan, da ne bo skrajna nevarnost za ljudi in za živino. Za most pa, kateri je narejen po Zurečevem načrtu v Običah proti Črnomlju, naj si vzame svetovni patent, kajti stavba ta v podobni prekaša sleherni tehnično idejo. § 19. tiskovnega zakona pa naj pusti lepo pri miru, ker drugače mu poslušimo z bolj mastnim masilom.

— **Poglejte, čudo se godi...** V vasi Kandija so se spremenili dovoljeni tedenski tržni dnevi v nedovoljene velike mesečne živinske sejmove. Dandanes so zakoni in predpisi samo še za mesta a ne za vasi — pod patronanco vsega močnega, nad vse učenega župana Zureca. Ta moč dela, kar hoče, in vse višje oblasti se mu brezpopojno pokore; vrag ga vedi, kje jemlje to moč? Je res, da zna precej tujih besed, s katerimi se zelo rad ponaša, a to vendar ne more višjim gospodom tako imponirati, da se vse tako vrti kakor on hoče. Pa ne, da bi imel ta moč kako čeznaravno moč v sebi? Vendar nekaj mora biti! Norce brije — iz liberalcev, meščanov, uradnikov, obrtnikov, klekalcev, duhovnikov, kmetov in celo Kočevarjev, a vkljub temu vse tišči k njemu. Posebno meščani! Celo zagovarjajo ga, dasi jim je napravil že dovolj neprikl in sitnosti, pa tudi škode, na pr. pri vodovodu, gimnaziji, stavbi glavarstva, sejmovih itd. Vendar vse sili in rine k njemu kot h kakemu odrešeniku! Dasi zabavlja Štembur čez mesto, da je zadolženo popolnoma, da se v njem slabo gospodari, vendar ljudje iz mesta vedno radi poslušajo že stokrat prežvečene Pepetove smešnice. Odloke višjih oblasti kot župan Štembur — porogljivo — prezira, a nihče mu ne more ničesar. To pa ni karsibodi! — Radovedni smo, kaj poreče sedaj visoka vlada, ko je vas Kandija kar sama od sebe odpravila tedenske tržne dneve in si omislila velike mesečne živinske sejmove? Nič, gotovo nič, ker jo je gotovo vsaj nekoliko — sram — da je vasi Kandiji dovolila nekaj popolnoma nepotrebnega. Da se ni naša visoka vlada ozirala na resnične potrebe, se ne čudimo, ker za to vendar ni tu — ona ugodi željam njej udanim podrepanikom — a la Šuklje — pa naj trepe za to celi okraj. Sicer nam je pa znano, da se je očka Štembur že pred nekaj časa izrazil: Sedaj se bodo pa zopet meščani zoper naše mesečne sejme pritožili oziroma ugovarjali, ker smo tedenske tržne dneve opustili, a jaz imam že zagotovilo, dajim ne bo nič pomagalo. O jaz sem bil tako „kunšten“, da sem se prej informalni, preden sem to odredil. Seveda, ko bi se jaz na svoje svetovalce in odbornike zanašal, bi gotovo ničesar ne dosegel, ker so same duševne reve in „inferjorni“. Tudi c. kr. poštini urad dobi vas Kandija, vsaj baha se tako g. Štembur in kadar on kaj takega tajno pove, potem je že gotovo. Da, da, Kandija, ti si srečna, dobiš, kar hočeš, druge vasi, ki so pa v resnici za marsikaj bolj potrebne, pa ničesar! Toda sedaj bo šele vrag, ko g. Jože postane deželni poslanec. Dular — dieser Gimpel — kakor ga g. župan imenuje, pojde v zaslužni pokoj in on postane njegov nad vse sposoben naslednik. In takrat se bo seveda odločila usoda okrajne ceste čez Škrjanče. Da se pri tej priložnosti tudi ne bo oziralo na splošno potrebo in korist — je več kot samo ob sebi umljivo, pa naj stane okraj in deželo tudi par tisoč več — samo za Štemburja mora prav biti, pa je dobro! Zato pa tudi deluje on in še neki gospod na to, da bo deželni odbor imenoval v okrajni cestni odbor taka dva člana, ki bosta v Štemburjev rog trobila. Saj gre vse — samo znati se mora, je rekel — in ga je fental. — Tudi v novomeški okrajni šolski svet je poslal dež. odbor gosp. Štemburja — seveda, ker Novo mesto nima za to sposobnih ljudi vsaj tako ne — kakor je Jože Štembur. Zalostno, a resnično!

— **Strokovna predavanja.** Deželni komisar za vinstvo in sadjarstvo g. Fr. Gombač bo imel v turek, dne 19. t. m. na sv. Jožefa dan troje predavanj in sicer zjutraj ob polu osmih v Leskovcu, ob polu enajstih v Krškem in popoldne ob treh v Kostanjevici. Povsod v šolskih prostorih.

— **Kočevski agitatorji — hujškadl.** Piše se nam iz kočevskega okraja: V vasi Dragi poučuje na nemški šoli neki nemškutar. Ta nemškutar je H. Krall, pomožni učitelj. Seveda je pa ta gospod „Ljubljancan“, torej rodom Slovenec. A danes je najhujši agitator nemškutarjev. Pomaga mu neki drug učitelj, Kočevski Tscherner. Ta človek ima dopust radi bolezn. Toda čudno, bolj je zdrav nego vsak drugi. Vedno hodi okoli in agitira, da se morajo Slovenci zatreti. Ni čudno potem, da gledajo Kočevarji tako sanišljivo Slovenca, ako gre skozi vas, kjer so sami nemškutarji. A kaj se je pripetilo te dni v šoli na Dragi? Učitelj Krall je nahujskal šolsko mladino (kočevarsko), naj tolče in bije po slovenski deoi. Res, otroci so ga ubogali. Pri nesli so seboj palice (kole), na katerih so bile nasajene železne kljuge. Ko so šli iz šole, tedaj so pa padli mladi nemškutarji po slovenskih dečkih in jih bili, kar se je dalo. Morali so poseči vmes močje, da je bilo boja konec. — To naj bodo torej učitelji, ki hujskajo mladino, naj bje po nedolžnih otrocih slovenskih staršev? Ali ni nobene postave za nemške učitelje? Ali smejo storiti vse, kar se jim zljubi? Ako bi kak slovenski učitelj kaj takega storil, ni več 24 ur v službi. Spode ga kot psa, potem ga pa še spravijo v zapor. V Starem kotu so dobili zdaj slovenskega učitelja. Komaj je tam nekaj dni, že ga gledajo nemški Schulvereinerji po strani. Učitelj Lakner na Travi se je izrekel, da se morajo slovenski učitelji odstraniti iz kočevskih okrajev. Rekel je tudi, da bo odpravil učitelja v Starem kotu zato, ker je Slovenec. Toda mislimo, da taki močje, kot so Lakner, Tscherner, Krall in drugi, ne bodo ukazovali po naši rodni slovenski zemlji. Zato kličemo: „Slovenci na pomoč, nas je premalo!“ R. M.

— **Uspeh nabora v političnem okraju krškem** je sledeči: od 175 namernikov je bilo potrjenih 43, torej 24,5%.

— **Nogo si je strl nadučitelj** Močnik pri Sv. Knuigundi blizu Konjic, ko je padel po zledenih tleh.

— **Nesreča.** Ko je 6 t. m. peljal postiljon Fran Škrjanec pošto iz Rakeka v Novo vas in na Bloke, mu je na klancu iz Grahovega do Bloške police najbrž spodrsnilo, da je padel pod voz, kjer je dobil take poškodbe, da je kmalu nato umrl.

— **Smrtna nesreča.** Na 60letnega hlapca Jerneja Mauerja je v gozdu pri Postojni padel s stelo naložen voz, da mu je vlomil prsni koš. Mauer je bil na mestu mrtev.

— **Hrenoviški blamirani župnik.** Piše se nam: Klerikali v Hrenovicah bi kaj radi spravili ces. kr. pošto iz Hrašč na Dilce, zatorej so se podali trije z očetom Bolkom na čelu k župniku in mu napolnili ušesa rekoč: „Vložila se je prošnja na c. kr. pošto ravnateljstvo v Trst od strani Hruševcev za premostitev pošte iz Hrašč v Hruševje. Sedanja nabiralnica se premeni v pošto, kar vse se na tihem dela.“ Posvetovaje se med seboj, so hitro sklenili napraviti protiposnjo in zato je skrbel župnik, da je napravil resnično in jako obširno prošnjo, ki so jo nosili po vaseh podpisav v znak zadovoljnosti premostitve pošte na Dilce. Najbolj interesantno je, da so se še celo Hraščani podpisali. Po izvršitvi podpisov se je prošnja poslala vsa umazana in zmečkana c. kr. poštneemu ravnateljstvu v Trst, kjer so bili gospodje ravnateljstva veseli in presenečeni nad to prošnjo tako, da so jo vrgli v koš; odgovor je pa bil, da ostane po starem kakor dosedaj. Da so se Hraščani in drugi podpisali, je vzrok, da se je to vse v naglici zgodilo, a čuditi in obžalovati je, da predno se kaka reč podpiše, se ljudje nič ne brigajo, kaj bodo podpisali. Pa kaj hočemo: samo da župnik napravi, saj je vse „gvišno“. Smešno, da se da župnik od par klerikalcev za nos voditi ter ubogo ljudstvo vznemirjati.

— **Ponesrečil se je v Kočah** na Notranjskem posestnik Jakob Zenko. Slamorenzica mu je odrezala tri prste na desni roki. Vsled močne poškodbe se je moral podati v bolnico v Ljubljano. Ravno ta dan se je na enak način porezal s slamorenzico posestnik Ivan Smrdel v Selcah. Poškodba je pa lažja.

— **Pasja sieklina** se po Pivki na Notranjskem močno širi. V Rakitniku je ustrelil otrok g. Šimaka iz Postojne steklega psa. Ta pes je obgrizel že mnogo drugih psov v Matenji vasi in Rakitniku. Posestniki so jih dali takoj postreliti, ker seniso hoteli podajati v nevarnost vsled morbitne steklosti.

— **Vlak je skočil s tira.** K notici, priobčeni 12. t. m. pod tem naslovom, se nam piše: Stvar ni bila tako malenkostna, kot se piše tam, da bi se ne bilo nikomur nič zgodilo, ko sta dva vozova skočila s tira. Med ljudmi je nastal hud strah in so trije dijaki bili telesno poškodovani oziar tako prestrašeni, da morajo glasom zdravnških sprideval nekaj časa izostati iz šole.

— **Pežar.** V Krajni vasi pri Dutovljah na Goriškem je pogorel posestnik Zlobec velik hlev in senik. Škode je 4000 K.

— **Vinski semanj.** Mestna občina Gradeo priredi v čast od 9. do svetega 11. aprila 1907 v mestni tržnici v Gradcu, Keplerstrasse 114, vinski semanj. Izvod tozadevnega tržnega reda je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

— **Zblaznela je v Trstu** dekla Josipina Škodnik. Oddalil so jo v opazovalnico za umobolne.

— **Dva otroka je umorila** 20letna dekle Selov Antica v Grbu na Hrvaškem. Imela ju je z oženjencem, ki jo je nagovoril, naj ju usmrti. Enega je umorila te dni, enega pa lani. Izročili so jo sodišču.

— **Čarovnik zmrazil.** V Bihacu v Bosni je zmrazil Mustafa Kovačević, ki je bil pri ljudeh na glasu, da je čarovnik in da je v zvezi z duhovi. Zadnji mesec je kar nena doma izginil in ljudje so že govorili, da so ga vzeli „džini“ t. j. zli duhovi. Zdaj so ga pa našli v snegu, v katerem je obtičal, ko je šel svojo nadnaravno moč podeljevati bolni ženi nekega kmeta.

— **Živa zgorela.** V Trebesinu v Bosni je zgorela živa Angela Vuković, ki je pekla sama doma kruh. Ker je bila Vuković božjastna, jo je najbrž tudi zdaj prišla ta bolezen in jo vrgla v ogenj, kjer je storila žalostno smrt.

— **Tetovirano lepotic.** Miss Carry je videti Pred škofijo v lokalni, kjer se je preje nahajala Skušakova trgovina. Miss Carry je živila dlje časa kot ujetnica med Indijanci, ki so jo tetovirali skoro po vsem telesu, da je njeno telo smatrati kot plastično mojstrsko delo indijske umetnosti tetoviranja. S 17. leti so jo rešili iz indijskega ujetništva, na kar se je nastanila v Hobokenu v Severni Ameriki, kjer ji je neka Japonka tetovirala s portreti znamenitih oseb še one dele telesa, ki so jih Indijanci pustili netetovirane. Ker je Miss Carry tudi lepa ženska, bo zbudila med občinstvom še temvečje zanimanje. Ogleda si jo naj vsakdo, ki še ni videl tetoviranih ljudi.

— **Velika menezarija Bog. Kludskega,** ki je že izza prejšnjih let v Ljubljani na dobrem glasu, je dospela sem in začne jutri s svojimi predstavami. Menezarija ima največjega dresiranega orjaškega slona, nazvanega „Mamut“, ki je star čez 100 let in tehtja 3500 kg., 10 levov iz Berberije v Afriki, 3 bengal. kraljevske tigre, 4 leoparda, belodlakega leva pumo, hiene, severne medvede, volkove, servale, redkega tigrskega konja cebro, lamo, antilope, pisane jelene, orjaške kengurije, uoje, emu, opice, papige, kače, pasance itd.

— **Tepež.** Snoci je nastal v gostilni pri „Mokarju“ na Barju tepež, kjer so posestnika Antona Potokarja, ki je, kadar ga ima nekoliko preveč pod kapo, precej siten, najprvo dobro namikastili, potem ga pa zvezali in pripeljali na policijo. Ker je bil Potokar na glavi močno poškodovan, so ga morali oddati v deželno bolnišnico.

— **Našel je neki gospod** zlati brožo in jo oddal na magistratu, kjer jo dobi izgubljenca nazaj.

— **Zamenjana suknja.** Nekemu gospodu se je snoci v gledališču na dijaškem stojišču zamenjala zimska suknja. Prosi se, prinešiti jo v Hrenove ulice št. 7.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi danes zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost. — Jutri zvečer se vrši v vinski kleti hotela „Union“ društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— V ponedeljek zvečer se vrši koncert v „Narodni kavarni“ (Gospoke ulice), in sicer na čast vsem Peptiam in Josipom. Začetek ob 9. uri. Vstop prost. — V turek (na praznik) zvečer se vrši zopet koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost.

— **Jutri, v nedeljo** se vrši v kolodvorski restavraciji gosp. Josipa Schreya v Ljubljani vojaški koncert na čast vsem Josipinam in Josipom.

— **Operetni koncert** priredi celotna vojska godba c. kr. pešpolka št. 27 pod osebnim vodstvom gosp. kapelnika Christophana na dan praznika 19. sušca t. l. v veliki dvorani hotela „Union“.

— **Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“.** V službo se sprejmejo: 1 poslovodja, 2 knjigovodja in korespondenta, 1 potnik, 2 kontorista, 5 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika spečerijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 2 pomočnika železinske stroke, 4 pomočniki modne in galanterijske stroke, 1 kontoristinja, 1 blagajničarka, 5 učencev. — Službe iščejo: 3 knjigo-

vodji in korespondenti, 2 kontorista, 10 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 2 pomočnika železninske stroke, 12 kontoristinj, 4 blagajničarke, 4 prodajalke. — Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

Delovanje mestne posredovalnice za delo in stanovanja. Mestni trg št. 27, telefon št. 99. Od 8. do 14. marca je dela iskalo 13 moških in 44 ženskih uslužbenec. Delo je bilo ponudeno 14 moškim in 45 ženskim uslužbenecem. V 32 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. januarja do 14. marca je došlo 598 delojemalcev in 643 delodajalcev. V 363 slučajih se je delo sprejelo. — Delo dobe takoj škofci: 2 mizarja, 1 krojač, 1 vrtnar, 1 laborant, 9 trgovskih slug, 4 gostilniški slugi, 1 hotelski sluga, 1 hišni sluga, 11 konjskih blapcev, 7 voznikov piva in lesa. Ženske: Več tovarniških delavk za Gradec, 5 natakarij, 7 gostilniških deklic, 2 orožniški kuharici, 10 deklic za vsako delo, 6 kuharic, 9 deklic k otrokom, 2 strežnici, 3 dekice za kmetijsko delo. — Dela iščejo: moški: Več pisarniških slug, 1 cerkovnik, 2 vrtna delavca, 1 majar; ženske: več prodajalk raznih strok, 2 blagajničarki, 2 trafikantini, 1 kavarniška blagajničarka, več računajočih natakarij, 3 gospodinje in razni drugi posli. — Oddati je stanovanja z 1, 2, 3 in 5 sobami, ter več mebliranih mesečnih sob. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

Najnovejša novice. Pasivna rezistenca železničarjev se začne prihodnji ponedeljek na vseh ogrskih progah južne železnice.

— Strajk pekov na Dunaju se nadaljuje, ker je 99% vseh pekovskih mojstrov sklenilo, da ne ugodijo zahtevam pomočnikov.

— Eksplozija na francoski oklopnici „Jena“. Dosedaj so našli 117 trupel, od katerih so jih prepoznali le 58. Mestni zastop v Berlinu je izrekel francoski vladi sožalje.

— Veliko povoden imajo v Pittsburghu. 30.000 ljudi je brez strehe, 10 oseb je utonilo. Vse tovarne mirujejo. Škoda znaša 10 milijonov dolarjev.

— Zbolel je belgijski kralj Leopold II. Baje ga je zadela kap.

— Bolgarski knez Ferdinand se je mudil dva dni inkognito v Berlinu ter ga je tudi cesar sprejel.

Nov polarni narod. Iz angleške Kolumbijske poročajo, da so v deželi prince Alberta odkrili nov polarni narod, sličen Eskimom. Ta narod je odkril kapitan Klinkenberg, voditelj neke lovske ekspedicije na kito. Dežela prince Alberta je še nepreiskano ozemlje, ki leži severno od Kanade med 110 in 120 stopinj zapadne dožine in 70 do 75 stopinj severne širine. Ko je bil lansko zimo kapitan Klinkenberg obkoljen od leda, je napravil nekoliko izletov v notranje kraje dežele. Spremljalo ga je več Eskimov. Ko je prodrli 250 milj proti severu, je prišel na ljudske sledove. Kmalu je našel na 150 urojenec. Potem, ko so se z znamenji razumeli, je kapitan Klinkenberg od neke stare žene, ki je bila iz dežele cesarja Viljema, zvedel, da niso ti urojenoci še nikdar videli belih ljudi. Nato je Klinkenberg obiskal vsa tih urojenec, ter jih našel okoli 600, ki so vsi živeli od lova in ribarstva. Obkole so imeli od tople in fino izdelane kože, živane z žilami različnih živali. Hiše so bile iz velikih ploč in obložene znotraj s kožami. Ti urojenoci so nomadi in se še selijo.

Goljufana policija. Pripol iceji v Curihu se je nedavno javil neki mož, ki je rekel, da je ruski vohun. Položil je pred policijo 1 in pol milijona rubljev. Policija mu je dala par sto frankov na te milijone, da se gre javit ruskemu konzulu v Milan. Po njegovem odhodu se je izkazalo, da so milijoni ponarejeni.

Honorarji ameriških zdravnikov. Neverjetno visoke honorarje zaslužijo ameriški zdravniki, posebno kirurgi, ki smejo pri bogatih pacientih računati kolikor hočejo, a dobe še povrh nagrado. Ko si je mislila Armours zvinila bok, jo je zdravil prof. Lorenz ter dobil 100.000 mark in povrnjene potne stroške. Ko je princ Ludvik Battenberški na potovanju z vojnim brodom potreboval v Ameriki zdravnika, račun mu je za dve ordinaciji 4000 mark. Dr. Browning v Filadelfiji je poslal dedičem senatorja Mageeja, ki ga je v poslednji bolezni zdravil, račun za 800.000 dolarjev. Na zahtevo je račun razložil, češ, da velja vizita pri njem na domu 80 dolarjev, zunaj dvakrat toliko, a pokojnik mu je prostovoljno obljubil, da mu da prostovoljno za vsak obisk še enkrat toliko. Profesor Howard Kelly v Baltimoru

je zdravil 21 dni ženo bogatega posestnika rudnikov ter dobil za vsak dan 4000 dolarjev. Profesor Lane istotam je dobil za eno operacijo 40.000 dolarjev. V New Yorku je 5 zdravnikov, ki zdravijo najbogatejše bogataše ter zaslužijo na leto po 400.000 dolarjev in več.

Kakšna nagrada se da gospodem in kakšno ljudstvu? Zato, ker so skrbeli v državnem zboru, da se volilna reforma odobri, so prejeli od cesarja: ministrski predsednik Beck veliki križ Leopoldovega reda, ministri Fort, Marchet, Derschaeta, Paok in Prade tajno svečeništvo, ministri Klein, Korytovski, Bienenher, Auerperg in Dzieduszyski — red železne krone I. vrste! Delavci, ki so demonstrirali za volilno reformo ter skrbeli, da jo gospodje poslanci in vlada niso odstranili z dnevnega reda, so bili zaprti in kruto kaznovani. Češki socialni demokratje izkazujejo sledeče žrtve za volilno reformo: tri mrtve, 320 težko ranjenih, 3159 toženih, 2748 obsojenih na 102 leti, 9 mesecev in 29 dni ječe, na 8806 K kazni, 318 prepovedanih shodov, 212 konfiskacij, urednikov listov je bilo 55 toženih ter obsojenih na 6 mesecev in 27 dni ter na 785 K globe. V Galiciji jih pa še sedaj c. kr. sodniki obsojajo v ječe radi manifestacij za ono isto volilno reformo, radi katere so ministri, ki so jo uveljavili, dobili visoka odlikovanja! Da — če dva storita isto, ni isto!

Pozabljen pesnik. Pesnik Gottfried Keller se je rad v veseli družbi nad mero napil. Ko se je neko noč v takem stanju gugal iz gostilne po ulicah svojega rojstnega mesta Curiha, je srečal dečka ter ga vprašal: „Ali ne veš, kje stanuje Gottfried Keller?“ — Deček: „Saj ste vi sami Gottfried Keller!“ — Pesnik: „Nisem te vprašal, kdo sem, temuč kje stanujem...“

Kako je bilo pri odkritju Amerike? Bil je nekoč mož, ki se mu je reklo Kolumbus. Nekega dne ga pokliče španski kralj k sebi in mu reče: „Ti, Kolumbus, ali bi mi ne hotel odkriti Amerike?“ — „Zakaj pa ne?“ odvrne Kolumbus. Kralj mu da ladjo in pa ravno dosti mornarjev in Kolumbus odjadrja po morju. Vozijo se noč in dan. Naenkrat zavpije krmar s svojega fotelja doli: „Kolumbus, kopnega še ni prav nič videti!“ — „Vsaj jajce tudi še ne stoji!“ ga zafkrne Kolumbus. In zopet se vozijo noč in dan in krmar zopet zavpije: „Gospod Kolumbus, še zmerom ne vidim nič kopnega!“ — „Saj jajce tudi še ne stoji!“ ga zafkrne Kolumbus. Tretji dan zakriči naenkrat krmar s svojega fotelja doli: „Kolumbus, že vidim kopno!“ — „Saj pa tudi jajce že stoji!“ odvrne Kolumbus. — Kolumb zajadra proti kopnemu, se izkroca in vpraša Indijance: „Kaj ne, da ste vi tisti Indijanci?“ — „I kaj pa da smo!“ — „Ali ni to-le Amerika?“ vpraša Kolumbus. „Tako je!“ pravijo Indijanci. „Potem ste pa vi najbrž tisti Kolumbus?“ ga vprašajo Indijanci. „I seveda sem,“ odvrne Kolumbus. „No, tule imaš, posmo pa že odkriti,“ zakriče Indijanci in snamejo ciindre. In tako je bila Amerika odkrita.

Vladarji kakor — znanstveniki. Neki ameriški list je opisal evropske vladarje, s čim bi se oni bavili, ako bi jih n. pr. velika revolucija vrgla s prestola. List zatrjuje, da ne bi niti en evropski vladar umrl od lakote. Rumunska kraljica Elizabeta, pod imenom Carmen Silva, piše najboljše romane. Ruski car ima posebno šolan glas, da bi zamogel na katerisibodi operi nastopiti kot tenorist. Italijanska kraljica Helena je posebno obdarjena za učenje jezikov ter govori sedaj osem jezikov. Angleški kralj Edvard je dober poznavalec vina in kakor tak bi zamogel odpreti zalogo vin. Portugalska kraljica je diplomirana zdravnica. No, od vseh vladarjev je najženjalnejši nemški cesar Viljem, kajti on je: pesnik, govornik, igralec, kapelnik, knjigovez, slikar, kipar, brivec, ekonom in zobo-zdravnik v eni osebi. Njemu se pač ni bati, da bi umrl od glada.

Madžarski „umetnik“. Na letošnji zimski razstavi ogrskih umetnikov v Budimpešti je aradski profesor Visontai razstavil sliko „Učinek nikotina“. Kmalu pa se je oglasil slikar Rottmann, češ, da je on izdelal sliko pred petimi leti v Monakovem, a ker je bil v denarnih zadregah, je sliko prodal Visontaju, ki niti čopiča ne zna držati, kaj šele slikati. Stvar je prišla pred sodišče, kjer je Visontaj zagovornik priznal, da je Visontai kupil sliko v Monakovem, toda jo je popolnoma po svoji „spremembi“. Sodišče je v hudi tiski, komu bi verjelo ter je obravnavo preložilo.

Trojni roparski umor. Na pusti Rovena pri Temešvaru je živel nad 20 let na svojem posestvu upokojeni nadzornik avstro-ogrskih drž. železnice Jos. Tölgyessy. Star je bil že 95 let, a bil je čudak, ki je hotel živeti na samoti. Imel je le dve ženski v hiši, gospodinjo Hegedüs in dekle Molnar. Zjutraj 10. t. m. so našli sosedje vse tri umorjene, hišo pa izropano. Roparji so po umoru iz-

ropali celo hišo ter v sobi zakurili. Tölgyessyovo truplo je bilo do polovice zažgano, a ogenj je sam ugasnil, preden se je hiša vnela.

Minister in časnikiar. Bivši francoski minister Schomier je vložil nedavno tožbo proti uredniku pariškega „Matina“ zaradi razšajenja. Toda tožbe ni vložil iz gotovih vzrokov v Parizu, temuč v 600 km oddaljenem Agien. „Matin“ je proti temu ostro protestiral, toda storiti ni mogel ničesar, ker se po francoskih zakonih mora tožba proti francoskemu državljanu vložiti pri vsakem francoskem sodišču. In urednik je moral iti k razpravi v Agien. Da bi prisilil Schomiera, da se sodi v Parizu, navedel je urednik za svoje priče ves agienski sodni dvor od predsednika do praktikanta. In ker priča ne more biti obenem sodnik, je senat po kratkem posvetovanju razglasil, da ne more soditi o tej pravdi. Toda urednik se s tem še ni zadovoljil. Svojem protivniku je hotel pokazati, kaj more vse storiti ogorčeni novinar ter je vložil proti njemu tožbo zaradi obrekovanja. Tožbe pa tudi ni vložil v Parizu, temuč pri sodišču For de France na otoku Martiniku. Iz Pariza do For de France je z železnico in ladjo ravno 7000 km. In Schomier in njegov sin se treseta jeze, ker se morata pripravljati na tako dolgo pot.

Poraba papirja. Bolj kakor poraba mila se sme smatrati poraba papirja za merilo kulture pri kakem narodu. Polovica na vsem svetu pridelanega papirja zapade tisku. Na prvem mestu glede porabe papirja stoji Zedinjene države, kjer se porabi v letu 386 angleških funtov papirja na osebo. Na drugem mestu je Angleška s 34 funti za osebo. Na Nemškem se porabi na osebo v letu 30 funtov, na Francoskem 20,5 funtov, v Avstriji 19, v Italiji 15,4, a najmanj v celi Evropi se porabi papirja v Srbiji, namreč le nekaj nad 1 funt na osebo.

Nenavadna nesreča. V gledališču v Glasgowu se je neki mladenič na galeriji naguil čez ograjo, da bi bi bolje videl, pri tem je zgubil ravnotežje ter padel v neko ložo. Ko so prihiteli ljudje, da pobere težko ranjenega, našli so ga popolnoma nepoškodovanega, a lastnik lože je ležal mrtve na tleh. Mladenik mu je padel na glavo, da mu je zlomil vrat.

Le še 14 dni traja pošiljanje za cenovno tekmo Ceres, oddelek receptov za močnate jedi. — Udeležba iz naših krajev je zelo velika, imena odlikovanih svoj čas priobčimo; recepti, ki se bodo oddali po 31. marcu, ne bodo se mogli več razdelitve daril 10.000 kron udeležiti. — Pogoji cenovne tekme se dobe pri vsakem boljšem trgovcu.

Plače tenoristov. Veliki tenorji so vedno redkejši, zato so pa tudi plače za junake visokega „C“ neizmerno. Caruso zahteva za prihodnjo sezijo v New Yorku od vsakega večera 3000 dolarjev. Tenor Rousselière je za poletje angaževan v Buenos Ayresu s 6000 franki za večer. Za bodočo zimo je že sprejel pogodbo v New Yorku ter dobi vsak večer 7000 frankov, za celo sezijo 300.000 frankov.

Energičen popravek. Časopis „Cebah“ v Tangerju je ostro prijel pretendentu Bu-Amara. Ta pa pozna tiskovne razmere ter je poslal uredništvu sledeči popravek: Lastnik „Cebaha!“ Naj vam leži trup in prokletstvo vedno na glavah. In vidite, da je Mulej-Mohamed (blagoslovi dobri bog njegovo ime) prisegel, da vas ubije. Prisegel je, da uniči nad vašimi glavami vašo tiskarno, kjer kužete svoje laži, ker bi si radi pridobili hvalo in spoštovanje kroninov (zaničljiv izraz za mohamedane, ki obujejo s kristjani). Pazite se dobro. Preden vzame vrag vaše hudobne, lažnjive in pokvarjene duše, delajte pokoro in obžalujte, ker smo poslali proti vašemu mestu veliko četo vojakov z dvema topovima, da uničimo vašo mesto, da pogubimo vas in vaše nesnažno mesto. In to se zgodi v imenu in po milosti božji prihodnji teden. Bodite previdni, pozabite vso svojo zvijačo. Dva moža najboljša prijatelja in vojaka sta prisegla, da se povrmeta le z vašimi glavami (z božjo milostjo in močjo!) Ako vam odsekata glave, izruvala bodeta korenino laži. Prisegam vam pri edinem bogu, ako si drznete, mi odgovoriti, pošljem vam s svojimi ljudmi deset dinamičnih patron, da poženejo vašo tiskarno z vašimi glavami vred v zrak“.

Pozabljen. Bivši predsednik francoske republike Emil Loubet, se je pritožil svojemu prijatelju: Ko sem imel moč in oblast v rokah, hrepenel sem le za mirom. Danes vem, kaj pomeni mir: neznanost puščoba, brez vsake tolažbe. Kako so me ljudje brž pozabili! Mislil sem, da mi bodo moje politične izkušnje, moje zveze z raznimi vladarji, moja isurjenost v raznih težkih vprašanjih tudi po odstopu zagotovili nekako pozornost. Mislil sem, da bodo vsaj o priliki moje javnosti prišli k meni

ter mi zaupali svoje skrbi ali me prosili za svet, da mi starou na ta način iskažejo največjo čast. Toda k meni ni nikogar. Moj naslednik se mora zelo zavedati svojih sposobnosti, ker se nikoli še ni hotel pobrigati za moje izkušnje. Tudi ministri se me ne spominjajo. Niti časnikiarji me več ne marajo. Ničde me več ne intervjuje. Ostala mi je le ena tolažba, da vsaj eden prijatelj predsednika Loubeta ni pozabil tudi na meščana Loubeta. Pred par dnevi me je obiskal in dolgo sva se razgovarjala. Ta prijatelj je angleški kralj Edvard.

Za onega bika vračunil. V nekem listu je priobčil Vendelin Weidhofer članek, v katerem je razpravljal o pomanjkanju mesa. Ta članek ni ugajal klerikalnemu „Kärntner Tagblattu“ in neki H. P. je v tem listu na dolgo in široko pobijal Weidhoferjevo izvajanje. Napadeni Weidhofer pa ni odgovarjal na klerikalne insinuacije, marveč je posvetil gospodu H. P. tole lakonično notico: „V listu „Kärntner Tagblatt“ je neki gospod H. P. razpravljal o mojem pisanju glede pomanjkanja mesa. Prepričal me je, da sem se vstel v številki bikov, nahajajočih se v alpskih deželah. — Vendelin Weidhofer.“

Socializem na Japonskem. Tudi na Japonskem se že pojavlja socialno vprašanje. Japonska država je bila do prve polovice pretetlega stoletja fevdalna država. Prebivalci so se preživljali izključno le po poljedelstvu in po ribištvi. A pozneje se je v državi vzhajajočega solnca pričela jako hitro razvijati velika industrija, ki je ustvarila poleg razkošja in bogastva tvorničarjev tudi veliko armado nemaničev, delavcev, proletarijat. Kapitalisti so si pač povsod enaki. Japonski tvorničarji so pa ravnali hujše z delavstvom, kakor so ravnali kjerkolisibodi evropski tvorničarji. Japonske postave tudi niso prav nič omejevale izkoriščevanja japonskih delavcev po tvorničarjih. Strašno so japonske tvorniške zveri izkoriščale ženske. Ta dejstva pojasnujejo tudi, zakaj je nastalo na Japonskem nenadoma nasprotstvo med gospodarji in delavstvom in zakaj je izginil na Japonskem socialni mir. Nezadovoljstvo z obstoječimi japonskimi razmerami pa še povečujejo neznanstni japonski davki. V Tokiu ni moglo zmagati 50.000 oseb l. 1903 jako nizkega davka, ki ga mora plačati vsak, kdor prebiva v japonskem glavnem mestu. — Tudi japonsko delavstvo se poslužuje v boju za obstanek modernega orožja, stavke. Že leta 1897 so stavkali rudarji v Nagasaki. Stavka je bila viharna. Rudarji so pomorili več rudniških lastnikov. Leto pozneje so pa stavkali železničarji. Po pet dnevni stavki so dosegli znižanje delavskega časa in zvišanje plače. Socialistične nauke so pričeli učiti na Japonskem nekateri učenjaki in profesorji. V Osaki se je vršil leta 1903 prvi socialistični delavski shod. Ne brez uspeha je razširjal med japonskim delavstvom socialistična načela tednik „Hejmin Šimban“, ljudski list. Delavci so priridili mnogo shodov. Nastali so krvavi boji s policijo, ki je hotela nadzorovati delavske shode. Celo za časa rusko-japonske vojke, ko so bili Japonci tako navdušeni za vojko je socialistično japonsko glasilo ostro obsojalo vojko in militarizem, da je zatrla vlada list in zaprla urednike. A meseca februarja je že izšel drugi socialističen list „Hokugen“, svobodna beseda. Novi list je kmalu doletela usoda „Hejmin Šimbana“, ker je priobčil izredno ostre članke proti vladi in proti militarizmu. A vsa gorečnost japonske vlade je bila zaman. Sledila je „Lau Bikari“ in drugi socialistični listi, kakor „Sin Kigon“ (Nova doba), „Sin doho“ (Novi tovariši), glasilo rudarjev v Unbariju „Sin Fukum“ (Novi evangelij), in v Moji „Min Sei“ (Ljudski glas). Splošno nezadovoljnost med japonskim delavstvom pa netižo tudi akademično izobraženi mladi možje, ki ne morejo dobiti službe, ker jih je preveč in se pridružijo nezadovoljnim slojem. Dokler se vzdrži na Japonskem starim navadam zvsto svojemu vladarju neomejeno vdani kmetijski stan, pač socializem na Japonskem nima upanja da zmaga. A če se omaje temelj japonske sedanje države, kmetijski stan in pa eksistenca malega kmeta, pa ni na Japonskem izključena socialna revolucija. Japonci so zelo naklonjeni tajnim zvezam. Znaajo molčati in se zatajevati. Z veliko energijo in popolnoma se oklenejo ideje. In zato nas mlada kultura na skrajnem Vzhodu lahko nenadoma preseneti z velikimi nepričakovanimi dogodki.

Zakladi perzijskega šaha. Sedaj šele se ve, kako zaklade si je nakupičil pokojni šah Muzafer-Edin v svojih dvorih. Nabral je draguljev v vrednosti 240 milijonov. V zbirki je nebroj dragega kamenja, safirov, smaragdov, rubinov, turkizov in alemov. Stara krona perzijskih šahov je okrašena z rubinom velikim kot kokošje jajce. Dragocen pas, s katerim se šah opasuje ob prilikah

velikih slavnosti, je ves obložen z drugim kamenjem, da je težak dvet kg. V neki srebrni posodi je sto najlepših smaragdov. Šahov meč je ves obložen z dijamanti ter je vreden 3/2 milijonov.

Avtomatična vila. Bogataš Knapp v Troyesu imavilo, kjer nadomestujejo vse uslužbence avtomatični električni aparati. O obisku v tej vili pripoveduje neki pariški dopisnik: Vila je v mirni ulici Rue Pierre Gauthier. Na pragu so mu naglo se premikajoče krtače osnažile čevlje. V spalnici je pokazal Knapp obiskovalcu, kako se servira zajtrk. Prišel je na gumb. „Da“, se je zaslišal neviden glas. „Karl, pripravite zajtrk“ je naročil Knapp. Takoj nato se je na desni strani postelje odvela miza, v steni se je pokazala mala odprtina, skozi katero je prišel pladenj s čajem in jutranjo pošto. Pladenj s čajem je počasi krožil po mizi ter pred vsakim gostom postal toliko časa, da si je vzel z njega svojo skodelico, potem pa je izginil po isti poti nazaj v kuhinjo. Na ta način se vrše pojedine, ne da bi kak služabnik stopil v dvorano. Po vsakem serviranju teče mali vozček okoli mize ter pobere krožnike in jedilno orodje. Potem je Knapp peljal svoje goste v električno kuhinjo. Pri eni mizi se je avtomatično mešala omaka, pri drugi se je sekalo meso, pri tretji se je delalo maslo itd. Nikjer se ni jedil dotikala človeška roka. Ko je solnce zatonilo, privil je električne naprave in ves vrt je zazarel kakor v solnčnem svitu. S tem svojim solncem dosega Knapp, da mu cveto in zelene rastline sredi zime. Za vse električne naprave je izdal Knapp 160.000 frankov.

Mati maturirala s sinom. Gospa Katarina Garnier v Grottkanu je posvetila vso skrb vzgoji svojih otrok, odkar je postala vdova. Z otroci je delala naloge, a z najstarejšim sinom je uprav tekmovala pri štuiranju, in tako je ob enem z njim polagala izpite, dokler nista skupno maturirala. Mati je nadaljevala nauke na filozofski fakulteti in tni dni je bila promovirana na vseučilišču v Heidelbergu. Prekosila je sina.

O začetku ženske. V hinduistanski mitologiji se nahaja sledeča pravica: V začetku je Tvačtoji ustvaril svet. Ko pa je hotel ustvariti žensko, je zapazil, da je že ves material porabil za stvarjenje moža. Po dolgem razmišljanju se je bog vendar domislil. Vzel je oblost meseca, valovito gibanje kače, trepetanje bilke, lahkost peresa, vitkost bršljana, pogled srne, vedrost solnčnih žarkov, solze mrgle, nestalnost vetra, plašljivost zajca, oholost faunovo, mehko lastavičje perja, trdost dijamanta, duh cvetja, sladkost meda, benost tigra, toploto ognja in mraz snega. Iz vsega tega je zmesil ženo ter jo podaril možu. Čez osem dni je prišel mož k Tvačtoju rekoč: „Gospod, stvarstvo, ki si mi ga poklonil, mi samo greni življenje, klepeče brez prestanka, krade mi skoraj ves čas, pritožuje se brez vsakega vzroka ter je skoraj vedno bolešno.“ Tedaj je bog vzel ženo nazaj. Toda čez osem dni se je mož vrnil ter rekel: „Gospod, moje življenje je zelo pusto, odkar sem ti vrnil stvarstvo, ki si mi ga bil poklonil. Prepevalo in plesalo je pred menoj; vedno mislim na to, kako me je šegavo pogledaval, se z menoj igralo ter se obešalo name.“ In bog mu je dal ženo. Toda že v treh dneh je bil mož zopet pri bogu: „Gospod, ne vem, kako je, le toliko vem, da mi žena provzroča več neprijetnosti kot veselja. Prosim te, reši me je.“ Bog pa mu reče: Hodi svojo pot ter delaj, kar moreš in znaš.“ Mož pa obupno zavpije: „Ne morem z njo živeti!“ — Ali pa moreš živeti brez nje?“ ga vpraša Bog. Mož se je potuhnil ter vzdihnil: Gorje mi! Ne morem živeti z njo niti brez nje.“

Na princezino Viktorijo Lujzo v Berlinu — pod tem naslovom je dobila mlada nemška princezinja Viktorija pismo, v katerem ji prosi osemletna hčerka nekega delavca iz Schöffliessa, naj ji za Božič pošlje vozček, katerega ji ne morejo kupiti njeni revni roditelji in nje starejši brat tudi ne, ker je v Afriki v vojski. Ko se je dvorni maršalni urad informiral o razmerah te rodbine, dopel je v Božiču res zaboj z velikim vozčkom in punico z vsem potrebnim. Priloženo je bilo pismo z 10 markami, v katerem želi mlada princezinja vesele božične praznike in prosi spominjati se one, ki je to podarila.

Književnost.

— **Novi akordi.** Šestega letnika 5. sešitke ima naslednjo vsebino: E. Adamič „Prvi sneg“ za klavir; dr. G. Krek „Tam na vrtni gredi...“ mešan zbor; dr. B. Ipavec „Menih“ za en glas in klavir; S. Premr „Trojno gorje“, moški zbor; Ivan Oovirk „Mazurka“, za klavir; E. Berow „Vesna krasnaja“, mešan zbor.

Telefonski in brzojavni poročila.

Dunaj 16. marca. Danes je bil ministrski predsednik Beck v dolgi avdijenci pri cesarju, popoldne pa ima ministrski svet sejo. Vse to je v zvezi z nadaljevanjem nagodbenih pogajanj in zlasti s Kessuthovim govorom v Szegledu. Jutri odpotujejo Beck, Foß, Korytowski in strokovni referente v Budimpešto.

Dunaj 16. marca. Advokat dr. Schimak se je danes v svoji pisarni ustrelil. Z pustil je vdovo in šestero otrok. Vzrok samomoru so ponesrečene spekulacije. Krog, ki ga je ubila, je zletela skozi okno in bi bila skoro usmrtila v nasprotni sobi sedečega odvetnika dr. Grünbauma.

Dunaj 16. marca. Župan Lueger se je danes za dlje časa odpeljal v Lovran.

Forbach 16. marca. Snoči je v premogokopu Klein Rosseln nastala strahovita eksplozija, ki je na mestu ubila 65 premogarjev, 12 pa jih težko ranila.

Sofija 16. marca. Proti knezu Ferdinandu vlada občna nevolja, ker je prišel nalašč šele po pogrebu umorjenega ministrskega predsednika Petkova semkaj. Po pogrebu je bil v „Slovanski besedi“ sestanek političnih voditeljev. Navzočni ministri so izjavili, da bo vlada nadaljevala svojo politiko. Stambolovci so priredili demonstrativen obhod po mestu.

Sofija 16. marca. Bolgarski diplomatični zastopnik v Petrogradu, general Paprikov, je dospel semkaj. Sodi se, da postane Paprikov ministrski predsednik.

Carigrad 16. marca. Turška vlada je jako nevoljna, da je minister Genadjev prevzel vodstvo bolgarske vlade. Ker je Genadjev macedonec in v tesni zvezi z macedonskim gibanjem, se Turčija boji, da bi se zopet začele pojavljati vstaške bande, če bi Genadjev dobil na Bolgarskem oblast v roke.

Toulon 16. marca. Pogreb pri eksploziji na vojni ladiji „Jana“ ubitih pomorščakov je bil velečasten. Vsi ponesrečenci so vsled sklepa vlade po smrti avanzirali, da dobe njihove vdove višje pokojnine.

Berolin 16. marca. Pri Sarbrückenu v kraljevskem premogokopu „Gerhard“ v rovu „Matilda“ je danes jutraj padla priprava, s katero se je peljalo 30 rudarjev od dela, v jamo. Vseh 30 mož je bilo ubitih.

Washington 16. marca. Macedonski emigrantje so naprosili prezidenta Roosevelta, naj poskrbi, da se na konferenci v Haagu sproži macedonsko vprašanje.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja povpraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po poštmem povzetju razpošljita to mazilo lekarne A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, za znamovan s varnostno znamko in podpisom.

FRANC JOSEFOVA
greška voda.
Izvrstno odvajalno sredstvo.

Zahtevajte
ilustrovan cenik
podjetja za žarnice
„Ideal“
Hugo Pollak
DUNAJ, VI. Wallgasse 34.
Cena, lepa svetloba brez instalacije in
nevarnosti, Poraba 1 1/2 kr. na uro. 8911 20

Oblastveno varovano!

Thiery-Balsam
Istinski pristen je
Thieryjev balzam
z seleno varstveno znamko s
num. 12 majhnih ali 6 dvo-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim
zaklopkom K 6.—

Thieryjevo protivnetno
mazilo
za vse, še tako stare rane,
vnetja, poškodbe itd. s loska
K 4.— Pošilja se samo po
poročilu ali denar naprej.
Te dve domaći zdravili ste
kot najboljši splošno
znani in starodavni.

Nastavlja naj se na
lekarstvo A. Thiery v Pre-
gradu pri Rogški Stolini.
Zaloga po skoro vseh leka-
nah. Knjižice s tisočimi izvirni
zahvalnimi pismom zaslonj in
poštne prosto.

Altein echter Balsam
aus der Thiery-Apparate-
fabrik
A. Thiery in Pragrad
bei Rogška-Stolina.

129—10

Proti zobobolu in gnilobi zob
izborne deluje dobro znana
antiseptična
Melusine ustna in
zobna voda
ki utrdi dlesno in odstranjuje
neprijetno sapo iz ust.
1 steklenica z navodilo K 1.—

Bi gorodnemu gospodu M. Levstiku,
lekarstvu v Ljubljani.

Vaša izbora Melusine ustna in zobna
voda je najboljšo sredstvo zoper zobobol,
odstranjuje neprijetno sapo iz ust in je
neprekosljiv pripomoček proti gnilobi
zob, zato jo vsakemu najstopleje pripo-
ročam. Obenem pa prosim, pošljite še
3 steklenice Melusine ustne in zobne vo-
de. Dovolim, da to javno oznamite, ker
je res hvale vredno.

Leopold Gangl, mestni tajnik.
Metlika, 24. aprila 1906.

Dež. lekarna Mil. Lensteke
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
polog novozgrajenega Fran Jožefovega
inbil. mostu. 13—11

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda:
Gospod J. Čop v Mostah K 2.— Lepa hvala!
Za obolenega g. Pavška: Gospod E. K.
v Ljubljani K 10.— Hvala! — Žve!

Za narodni sklad v Ljubljani: Gospod
Dr. Andrej Kuhar, c. kr. notar v Trebnjem
K 20.—, vsled poravnave Matije Sila z Antonom
Šuštarjem. — Srčna hvala!

Javna zahvala.

Podpisano pevsko društvo „Ljubljanski
Zvon“ izrekla s tem najtoplejšo zahvalo prela-
gorodni gospe Franji dr. Tavčarjevi za
blagohotno prevzete pokroviteljstva in za časten
obisk družinskega večera dne 10. t. m. Zaha-
ljuje se nadalje vsem preplačnikom in sicer
gospe Franji dr. Tavčarjevi, gospodu
dr. Trillerju, g. Gustavu Pircu, g. Leo
Pogačniku, gosp. dr. Novaku, g. Ivanu
Tavčarju, g. Hinku Magistru, g. Ma-
tevu Zadnikarju, gospodičnam, ki so
prodajale šopke, g. Franu Čudnu in gospe
Sešarkovi za prijazno predprodojo vstopnic
in končno vsem, ki so pripomogli k sijajnemu
uspehu tega večera

V Ljubljani, 14. marca 1907.

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“.

Umrli so v Ljubljani.

V hiralnici:

Dne 14. marca: Lovro Mencinger, delavec,
67 let Artritis deform. — Fran Žibert, dninar,
61 let Jetika.

Dne 15. marca: Apolonija Brolih, gostija,
83 let. Ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 13. marca: Julijana Jerman, služkinja,
17 let. Meningitis. — Martin Arh, miz. vajenec,
14 let. Pljučnica.

Borzna poročila.
Ljubljanska
Kreditna banka v Ljubljani.
Uradni kurs dne 16. marca 1907.

Ime obveznosti	Dinar	Slag
100% avstrijska renta	98.80	99.—
100% avstrijska renta	100.—	100.20
100% avstr. krona renta	98.96	99.15
100% zlatna	116.65	116.85
100% ogrska krona renta	94.65	94.85
100% zlatna	112.86	113.05
100% posojilo dež. Kranjske	99.60	99.60
100% posojilo mesta Spiljet	104.50	101.50
100% Zadar	99.86	100.86
100% bos.-herc. železniško	99.70	100.70
100% posojilo 1902	99.75	100.75
100% češka dež. banka k. o.	99.20	99.70
100% zlat. pisma gal. dež.	100.—	100.95
100% hipotekne banke	100.—	101.—
100% pešt. kom. k. o. s	106.90	106.90
100% zlat. pisma innerst.	100.—	101.—
100% hranilnice	100.—	100.50
100% z. pisma ogr. centr.	100.—	100.20
100% z. pisma ogr. hip. ban.	100.—	100.20
100% obl. ogr. lokalnih železn.	100.—	100.20
100% obl. češke ind. banke	100.—	101.—
100% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	99.90
100% prior. dolenskih želez.	98.75	99.75
100% prior. juž. žel. kup. 1/2	97.50	97.50
100% avstr. pos. za žel. p. o.	99.60	100.60
100% turške	153.25	154.25
100% od l. 1860	265.—	27.—
100% zlatke	199.76	201.76
100% nem. kred. i. o. m. i. o.	268.50	278.50
100% ogrske hip. banke	278.50	282.50
100% srbske ž. fr. 100—	97.—	106.50
100% turške	181.50	182.50
100% kreditne	21.70	23.70
100% monoske	482.—	448.—
100% monoske	80.—	90.—
100% Krakovske	92.—	101.—
100% Ljubljanske	66.—	61.70
100% Avstr. rdeč. križa	45.75	47.75
100% Ogr.	26.75	28.75
100% Rudolfove	56.—	61.—
100% Salcburške	84.50	90.50
100% Dunajske kom.	485.—	498.—
100% železnice	146.50	147.50
100% Državne železnice	673.60	674.50
100% Avstr.-ogr. bančne deln.	1720.—	1781.—
100% Avstr. kreditne banke	679.50	680.50
100% Ogrske	804.—	805.—
100% živnostenske	244.—	245.—
100% Premogokop v Mostu (Brna)	722.—	732.—
100% Alpinske montan	607.75	604.74
100% Prške žel. ind. dr.	2690.—	260.—
100% Rima-Muranyi	580.25	561.25
100% Frbovaljske prem. družbe	276.—	277.—
100% Avstr. orožne tov. družbe	554.—	560.—
100% Češke sladkorne družbe	135.—	137.—
100% S. kr. celika	11.96	11.40
100% S. kr. celika	19.13	19.15
100% S. kr. celika	23.62	23.60
100% S. kr. celika	24.10	24.15
100% S. kr. celika	17.82	18.02
100% S. kr. celika	95.35	95.55
100% S. kr. celika	2.53	2.54
100% S. kr. celika	4.54	5.—

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 16. marca 1907

Ime žita	50 kg K	7.54
Pšenica za april	50	7.87
oktober	50	6.69
april	50	5.25
Koruzna	50	5.40
april	50	7.71

Nesprimeno

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 06-2 Srednji tlačni tlak 736.0 mm.

Ime	Čas	Stanje	barometra	Tempera- tura v C	Vetrovi	Nebo
15. 9. zv.	7.38	0.4	sl. svzh	jasno		
16. 7. zv.	7.39	—5.8	brezvetno	jasno		
2. pop.	7.38	5.0	brezvetno	jasno		

Srednja večerajša temperatura: —0.6° nor-
male: 3.5°. Padavina v mm 0.0.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze so-
čutja ob smrti preljubljenega so-
proga, oziroma očeta, gospoda

Franca Pápa
nadučitelja in posestnika

izrekamo tem potom vsem, ki so
nam stali s tolažilno besedo ob
strani, kakor tudi vsem cenjenim
udeležnikom pogreba svojo najsrč-
nejšo zahvalo.

V Škofji Loki, 15. marca 1907.

930 **Žalujoča rodbina.**

KARTON
GISSHÜBLER
alkalična kislina

katera je kot zdravilni virec že več sto
let na dobrem glasu v vseh boleznih dihal
in prebavi, pri protinu, želodčnem in
mehurnem kataru. Izvratna je za otroke,
prebolele in mej nosečnostjo. 54—3

Najboljša dijetelica in osveževalna pijača.

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastnerju
in Petru Lasnik-u in v vseh lekarnah, večjih
specerijah, vinskih in delicatnih trgovinah.

II. redni občni zbor
„Lastnega doma“
registrovane delniške stavbne
zadruga z omejo zavezo v Trzinu
se vrši
v ponedeljek, dne 25. t. m.
ob 2. uri popoldne
v gostilni „pri Slugi“.

DNEVNI RED:

1. Nagovor načelnika.
2. Poročilo blagajnika.
3. Odobrenje računov za l. 1906.
4. Volitev načelnstva in nadzorstva.
5. Predlogi društvenikov.

„Časni dom“ v Trzinu,
15. sušca 1907.

Načelstvo.

Miss Carry
odlikovana tetovirana lepota.
Od nedelje, 17. marca t. l. naprej
videti vsak dan v lokalni Pred-
škofiji št. 19 od 9—12 dopoldne
in od 2—8 zvečer. 907 2

AUSTRO-AMERICANA
TRST NEW-YORK

Potniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
za nasejbo potovati naj se obrnejo
na **Simona Kmetetza**
v Ljubljani, Kelečevske ulice 26
Kšahovstna pojasnila daje se brezplačno.

Cena iz Ljubljane do New Yorka
185 kron. 11 932

Trajno mesto
dobi spreten gospod, ki bi kmetovalcem
prodajal kemiške izdelke. Pripravno tudi
za postranski zaslužek. 928—1

D. Herdang, kemiška tovarna,
Ustje-Schönpriesen.

**Takoj se sprejme zgovoren in
izurjen**
deček
za lekka posle. 925
Več pove Terenzija Novotny,
Dunajska cesta št. 11.

Slama v balah
se po nizki ceni prodaja.
Martinova cesta 10.
947—6

Poceni sta napredaj
dva motorna kolesa
sistema Puch, prvi 6 HP. (2 cilin-
dra) skoraj nov, drugi 3 HP. tudi
dobro ohranjen. 910—2

Natačeneje se izve in ogleda pri
Karlju Čamerniku, Dunajska cesta
št. 9.

Ustanovljeno leta 1842.
ERKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN OKROV 1897
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Corso italiano!
Sistem Berlitz.
Mesečni honorar:
Pouk: 3 ure tedensko . . . K 10—
Konverzacija: 2 uri tedensko . . . 6—

Prijave v Dalmatinovih ulicah
št. 5, visoki parter, levo. 924—1

Ponudnje se od 8. ure jutraj do
9. ure zvečer.

Lepa prilika!
Na Bledu se pod ugodnimi pogoji
daje v najem s 15. junijem že dalj
časa obstoječa

mizarska delavnica
z opravo in orodjem za 4 delavce.
Pojasnila daje lastnica Marijana
Potočnik, Zagorice-Bled. 922—1

III. redni občni zbor
Tržiške posojilnice
reg. zadruga z omejo zavezo v Trzinu
se vrši
v nedeljo, dne 24. t. m.
ob 10. uri dopoldne
v posojilničnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnstva.
2. Odobrenje računov za l. 1906.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Odpušitev upravnega sveta.
5. Volitev uprav. sveta in nadzorstva.
6. Nasveti.

Tržiška posojilnica v Trzinu,
15. sušca 1907.
Predsedstvo.

Kolodvorska restavracija. **Jutri, v nedeljo, dne 17. t. m.**

vojaški KONCERT na čast vsem Jožefom in Josipinam.

Točilo se bo Reininghausovo marčno pivo, plzenjsko pivo prazdroj in od danes naprej, dokler bo kaj zaloge, vsak dan znamenito Salvatorsko pivo iz pivovarne Zacherl v Monakovem. Toči se tudi imenitno vino s Trške gore, iz prošnje belo in rdeče (karmenet), dalje strassko iz kleti bratov Kleinoscheg in imeniten Schmitzberger iz Slov. Bistrice.

Vstopnina 60 vin. **K obilnemu obisku vljudno vabi** **Začetek ob 8. zvečer.**
JOSIP SCHREY.

Thielejev razdebelilni čaj
znane uspešna specialiteta proti debelosti, sajamečno neškodljiv. Zavitek K 2. — Prodaja ga lekarna „pri Angeli“ v Celovcu. 3325 26

Prede se celo lepa, nova, eno-nadstropno zidana

VILA

s prostorom za vrt ali brez njega, pod zelo ugodnimi pogoji. Zida se tudi lahko še gospodarsko poslopje.

Vpraša naj se v **Streliških ulicah št. 29.** 640-6

Zaradi obrtnih razmer se dve majabi, še zelo

novi hiši

ki se dobro obrestujeta, prodasta prav po ugodnih pogojih iz proste roke. Dre tretjini kupnine lahko ostane vkopžene. 641-4

Pojasnili se dajejo v gostilni „pri Buru“ v Spodnji Šiški št. 205.

Käthe voda za prsi.

Senzacionalno sredstvo v do sego čarobnih prsi. Käthe voda za prsi se rabi samo zunanje. Zajemeno neškodljivo. Steklenice po 3, 5 in 8 kron poštne prosto. Diskretno pošilja po povzetju

Käthe Menzel na Dunaju XVIII Schulgasse 3, I. nadst. 11. 583-5

Proti suhosti

je edino izvrstno krepilo in jačilno sredstvo redilna moka Käthe

zdravniško priporočena, za izvrstnim uspehom porablja, za okroženje telesnih oblik izredno preizkušena, v 6 tednih 6 funtov teže več, zajamčeno neškodljivo. Strogo pošteno, ni sieparstvo, mnogi zahvalnih pisem. Karton stane fl. 1.10 po povzetju ali v pis. znamkah. Kdor naroči 4 kartone jih dobi poštne prosto. Glavno razprodajališče

s gospa Käthe Menzel 728 Dunaj XVIII. Schulgasse 3, I. Stock, 11

Za steklarnico

pripraven prostor na dobrem mestu se daje v najem. Občinstva je mnogo in daleč naokoli ni nobene steklarske obrti, in se zato mora rentirati dobro.

Vpraša naj se v pisarnici društva hišnih posestnikov v Gosposkih ulicah št. 20 zvečer od 6-7 ali v upravn. „Slov. Naroda“. 87-2

Odlikovano z najvišjo odliko „Grand Prix“ na svetov. razstavi v St. Louisu. V tablicah po 10 h naprodaj povsod.

Službo

gozd. in poljskega čuvaja

odda takoj občina Zgornja Šiška. Mesečne plače 30 kron. Prednost imajo orožniki v pokoju. 876-3

Ponudbe je poslati podpis. uradu.

Zupanstvo obč. Zgornje Šiške

dne 13. marca 1907.

Ivan Zakotnik.

SUKNA

in modno blago za obleke priporoča firma Karel Kocian tvornica za sukno v Kumpolcu na Češkem. Tvorniške cene. Vzorci franco.

Salame fine ogrske glid 1.95; in gnjati zelo prijetnega glid. 1.30; danajke 86 kr; bolj fine glid 1.15 za kilo.

Gnjat a la Praga 1 glid; brez kosti gl. 1.27; pleče brez kosti 96 kr; suho meso 86 kr; slanina 88 kr; glavina fina 60 kr. na kilo. Fine kranjske klobase, vel. ena 20 kr. brinjave, glid. 1.20 lito

Slivovka pošilja s poštnim povzetjem od 5 kil naprej. 766-4

Sveži špeh a 80 kr, mast a 6 kr, prašiči iztrebljeni po tržni ceni. glava a 40 kr, prašiči

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Žepna ura z verižico 3 K

Prekrasna žepna ura z Gloria srebrn. sist. Ruskopf kolešcem na sidro s pozlačeno oklepno verižico samo 3 K. 3 kosi z verižicami 8 kron — Pošilja po povzetju ali denar naprej tudi v psemah znamkah

D. KESSLER

„Gloria-Export“ Krakov št. 1024. 821-2 Cenovnik gratis in franko.

Triumph-štedilna ognjišča

za gospodinjstva, ekonomske, t. d. v vsakodnevni uporabi. Ze 30 let so najbolj priznana. Pri- manna tudi kot najboljša in naj- sprotna izdela. Največja prihranitev goriva. Specialiteta: Štedilna ognjišča za hotele, gostilne, restavracije, kavarne t. dr. Ceniki in proračuni na razpolago. Glavni katalog franco proti dopolnbi namiki. 1435 48

Fabrika za štedilna ognjišča „Triumph“ M. Goldschmidt & sin. 12, Grosse Strasse 12, Berlin

Pred nakupom

si oglejte velikansko

11

sukneno zalogo

R. Miklauca

v Ljubljani, Špitalske

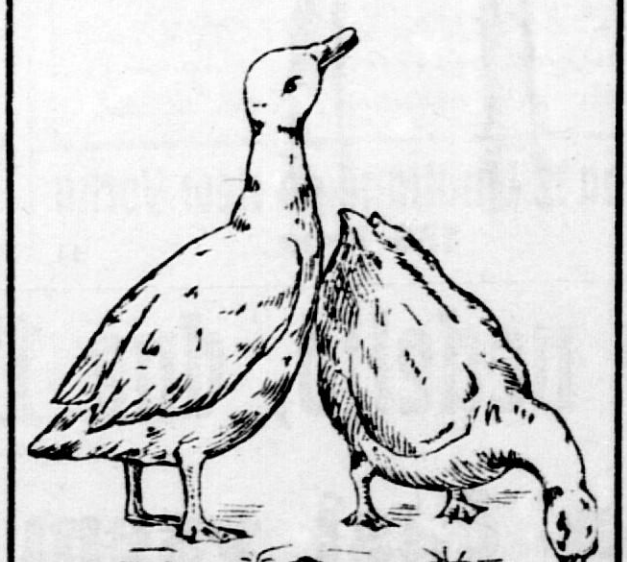
11 ulice šte. 5.

Ostanki pod ceno!

Priporočam

perje in puh

najboljše kakovosti po nizki ceni. 38-11

Anton Šarc

zaloga belega blaga in izdelovanje perila

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 8.

A. KUNST

Ljubljana

Židovske ulice 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsaki naročila se izvršujejo točno in po niski ceni. Vse mere se shranjujejo in seznanjujejo. Pri sunanjih naročil naj se blagovni vzorec vpo- slati.

Ustanovljeno leta 1845.

JOS. REICH

Edini zavod

za kemično čiščenje obleke ter zastorjev, barvarja in likanje sukna na par.

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4.

Sprejemališče

Šelenburgove ulice šte. 3.

Postrežba točna. Solidne cene.

Sprejaj ravna oblika, ne tišči na želodec.

priporoča v največji isberi

Alojzij Persché

v Ljubljani Pred Škofijo št. 21.

Pekarija

slasličarna in kavarna

J. ZALAZNIK

Stari trg št. 21.

= žiljalke: =

Glavni trg 6

Sv. Petra cesta 26

Važno! Važno!

gospodinjstva, trgovce in živinorejce.

Najboljša in najcenejša postrežba

za droge, kemikalije, zelišča, cvetja, korenine itd. tud po Kneippu, ustne vode in zobni prašek, ribje olje, redilne in posilne moke za otroke, dišave, mila in sploh vse toaletne predmete, fotografirane aparate in potrebščine, kirurška obve- zila vsake vrste, sredstva za desin- fekcijo, voski in paste za tla itd. — Velika zaloga najfinjšega ruskega in komjaka. — Zaloga svežih ali- mentalnih vod in soli za kopel.

Oblastv. konces. oddaja strupov.

Za živinorejce posebni priporočljivo: grenka sol, dvojna sol, solter, enojan, kolmož, krmino apno itd. — Vnanja naročila se izvršujejo točno in solidno.

Drogerija 11

Anton Kanc

Ljubljana, Židovske ulice št. 1.

Kupuje po najvišji ceni rana zelišča (rože), cvetja, korenine, so- mena, skorje itd. itd

Podjetje

kupi kupec s trdnim kapitalom

Ponudbe pod „kapital“ na uprav- ništvo „Slov. Naroda“. 848 2

Hiša

v Lescah št. 54 (4 sobe, kuhinja, shramba, klet pod vso hišo) pri hiši je njiva in olepalni vrt, miren prostor za gospodo, za vrtnarje ali obrtnike, se prodaja. 762-4

11

Ključavničarstvo

Ign. Fasching-a vdova

Poljanski nasip št. 8

(Reichova hiša.)

Reelno in dobro!

Prekrasna žepna ura in veri- žica za samo fl. 1.40

50.000 komadov

nakupljenih zaradi opustitve neke švi- carske tvornice za ure, zaradi tega raz- pošiljam prek. Gloria srebrno 36 urno precizijsko uro remontoarko z lepo po- zlačeno verižico z oveskom, uatančno idočo, za kar se tri leta pisмено jamči, za samo glid. 1.40 Po povz. razpošilja i zaloga blaga S. Kohane Krakov št. 37. 884 Mnogo zahvalnih pisem.

Izdelovatelj vozov

FRANC VISJAN

Ljubljana, Rimska cesta št. 11

priporoča svojo bogato zalogo novih in že rabljenih 131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

131-10

Orožn. stražmojster

v pokoju, Simon Bencelj iz Lesce

1880 61-4

primerne službe.

Posojila! Predujmi! Krediti!

Veliki in majhni zneski po najugodnejših po- gojih! Dolgoletna vračila, smerne obresti, nič stroškov naprej, hitra rešitev. Poselao ugodno- za vas uradnike, častnike, stanovske osebe itd. Najvišji zneski na dedščine, nitiške, legat, de- pozit! Natančna vprašanja pod „Skratkar“ od- pošilja anonončna ekspedicijska M. Bakes Nachf. na Dunaju 1/1. 725-3

Južno sadje in zelenjavo

razpošilja po povzetju Josip Dolčič v Trstu, Via della Sorgente šte. 7. Telefon št. 1465. 816-3

816-3

Grajsčinskega vrtnarja

kateri je več v vseh strokah vrt- narstva in sadjarstva; neozenjen, ne čez 40 let star, zmožen slovenskega in za silo tudi nemškega jezika, sprejme grajsčinsko oskrbnišvo Križ pri Kamniku.

Ponudbe s prepisi spričeval je poslati do 1. aprila t. l. gori imeno- vanemu oskrbništvu. 901-2

901-2

Vojaška pisarna

Emil Kokstein

Gradec, Stempfergasse 3.

Pojasnili, nasvete, prošnje, vloge, strokovnjaška mnenja i. t. d. v vseh vojaških zadevah. 248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

248 8

OVES

semenski „Willkomm“

se dobi od 100 kg dalje po 26 kron. prosto Ljubljana. Trgovci dobe zni- žane cene.

M Lavrenčič 682 6

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Šiška pri Ljubljani.

Agentov
za prodajanje šivalnih strojev, ur, slik
itd. išče proti visoki proviziji **J. Klimesch**, Praga, Smičov 294. 548 6

Hišo
v Rudolfovem poleg rotoža, opravljeno popolnoma za špecerijško trgovino, proda **Ema Toporiš v Ribnici**. 826-3

Pohišstvo.
Zofa s 4 fotelji in druge reči so naprodaj na Opekarski cesti št. 10, I. nadstropje.
Ogleda se lahko vsak dan. 855 3

Mesečno sobo
s hrano pri boljši obitelji, v bližini Marijinega trga išče soliden gospod.
Ponudbe pod „soliden“ na upravn. „Slov. Naroda“. 879-2

Trgovski učenec
zdrav in krepak, poštenih staršev, ki je dovršil vsaj eno realko, se sprejme takoj v trgovino špecerijškega blaga **Štefan Lapajne**, trgovec, gostilničar in posestnik v Spodnji Idriji. 903-2

Sprejme se takoj
majhna gostilna
kje na deželi.
Ponudbe pod „gostilna“ na upravn. „Slov. Naroda“. 879-2

Kupi se
najemninska ali zasebna hiša.
Lega postranska stvar.
Ponudbe pod „takoj“ na upravn. „Slov. Naroda“. 889-2

Kupi se
večstavbišč
Lega in izmera postranska stvar.
Pisma pod „išče se takoj“ na upravn. „Slov. Naroda“. 887-2

Kupi se
mlin ali pekarija
Lega in cena postranska stvar.
Pisma pod „brzo“ na upravn. „Slov. Naroda“. 891-2

25,000.000
poizvedb
je podelila 818-1
zveza „Creditreform“
Pišite zaradi pristopa po prospekt št. 19 na društvo „Creditreform“ Gradec, Haydng. 10.

Panorama-kosmorama
Dvorski trg št. 3
pod „Narodno kavarno“.
Od 17. marca do 23. marca 1907:

Športne veselice
na ledu in snegu.

Črno svilo
(taffet) 882-1
v različnih kakovostih
priporočila po ugodnih cenah
J. Grobelnik
Pred škofijo.

Glavna posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v LJUBLJANI
vabi svoje člane, zadržnike na

VII. redni občni zbor

ki se vrši
dne 23. marca 1907 ob 2. popoldne
v združni pisarni na Kongresnem trgu šte. 15.

DNEVNI RED:
1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika o računskem zaključku sedmega upravnega leta 1906.
3. Poročilo računskih preglednikov.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Slučajnosti.
Predsedstvo.

Računski zaključek
Glavne posojilnice, registrovane zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani
za VII. upravno leto 1906.

Denarni promet K 20,996.051-39.

Prejemki.	Izdatki.
1. Gotovina dne 1. januarja 1906. 20208 34	1. Račun zadržnikov deležev: 110 —
2. Račun zadržnikov deležev: 220 —	2. izplačano hranilnih vlog: 1551399 96
3. vplačani vloženi: 2257038 66	3. posojil in eskompta: 4454369 98
4. posojil in eskompta: 3654222 47	4. izplačano naloženega denarja: 2788502 32
5. vrnjeno naloženega denarja: 2763372 36	5. reeskompta: 1620225 80
6. dvignjeno reeskompta: 1612876 87	6. vrnjeno obresti: K 20 398 20
7. prejeti obresti: K 186 215 78	7. hranilnih vlog, izplačano reeskompta: 16 749 83
8. posojil in eskompta: 435 17	8. povrnjene upravnih stroškov: 18125 40
9. naloženega denarja: 625 95	9. prehodnih zneskov: 17756 25
10. rezerv in penz. zaklada: 3 071 40	10. nagrad: 4670 —
11. upravnih stroškov: 4915 34	11. izplačano dividende: 971 40
12. povrnjeno doneskov rezerv: 155 29	12. inventarja: 69 30
13. vplačano prehodnih zneskov: 15628 30	13. dokupljeno: 3618 45
14. vrnjeno ozir. vplačano: 21712 13	14. izplačano: 10518985 93
15. 10518985 93	15. Gotovina dne 31. decembra 1906. 21712 13

Dobiček. Račun dobička in izgube. Izguba.

1. Račun obresti: K 186 215 78	1. Račun obresti: K 20 398 20
2. posojil in eskompta: 6 283 28	2. hranilnih vlog, izplačane: 103 782 30
3. v l. 1905 za l. 1906 plač. 20 782 59	3. pos. in esk. predpl. za l. 1907: 6 050 86
4. za l. 1906 zaostale: 6 5 95	4. v l. 1906 za 1905 plač. pos. 25 100 78
5. naloženega denarja: 435 17	5. povrnjenih: 306 91
6. zamudne: 2 172 83	6. v l. 1905 za l. 1906 plač. reesk. 2 5 6 83
7. reeskompta: 2 172 83	7. reeskompta: 16 749 83
8. upravnih stroškov: K 4 915 34	8. upravnih stroškov: K 56 67
9. povrnjenih: 56 67	9. v l. 1905 za l. 1906 plačani: 18 125 40
10. predplačanih za leto 1907: 4972 01	10. v l. 1906 izplačani: 18 125 40
11. 22 148 61	11. inventarja: 198 28
12. 22 148 61	12. davkov: 3618 45
13. 22 148 61	13. izplačano: 3618 45
14. 22 148 61	14. dobička in izgube: 24543 10
15. 22 148 61	15. čist dobiček za l. 1906: 22 148 61

Aktiva. Račun upravnega premoženja. Pasiva.

1. Račun plagajne: 21712 13	1. Račun zadržnikov deležev: 12600 —
2. stanje 31. decembra 1906: 21712 13	2. glavnih, stanje dne 31. dec. 1906: 12600 —
3. posojil in eskompta: K 2 463 030 97	3. poslovnih stanje dne 31. decembra 1905: K 3 590 —
4. stanje 31. dec. 1905: 800 147 51	4. prihodek v letu 1906: 110 —
5. prihodek v letu 1906: 800 147 51	5. prihodek v letu 1906: 110 —
6. stanje 31. decembra 1906: 3263178 48	6. stanje 31. dec. 1905: K 2 099 251 42
7. naloženega denarja: 47 633 08	7. prihodek glavnice v l. 1906: 705 638 70
8. stanje 31. dec. 1905: 25 129 96	8. na obr. za l. 1906: 103 782 30
9. prihodek v letu 1906: 25 129 96	9. reeskompta: 369214 24
10. stanje 31. decembra 1906: 72763 04	10. stanje 31. dec. 1905: K 376 563 17
11. inventarja: 1 913 47	11. več vrnjene v l. 1906: 7 348 93
12. stanje 31. dec. 1905: K 1 913 47	12. rezervnega zaklada: 44186 87
13. prihodek v letu 1906: 1 913 47	13. stanje 31. dec. 1905: K 35 934 88
14. 10% odpis: 198 28	14. dotacija iz leta 1905: 6 000 —
15. stanje 31. decembra 1906: 1784 49	15. doneski zadržnikov: 155 29
16. obresti: K 20 782 59	16. obresti za leto 1906: 2 096 70
17. zaostale obresti posojil: 2 172 83	17. specij. rezervnega zaklada: 16110 73
18. reeskompta za 1907 predpl.: 2 172 83	18. stanje 31. dec. 1905: K 7 172 79
19. stanje 31. decembra 1906: 22955 42	19. dotacija iz leta 1905: 8 170 84
20. upravnih stroškov: 56 67	20. obresti za leto 1906: 767 10
21. predplačani za l. 1907: 56 67	21. penzijskega zaklada: 4360 10
22. prehodnih zneskov: 9000 09	22. stanje 31. dec. 1905: K 2 152 50
23. stanje 31. decembra 1906: 3391450 32	23. dotacija iz leta 1905: 2 000 —
24. 3391450 32	24. obresti za leto 1906: 207 60
25. 3391450 32	25. obresti: 6050 86
26. 3391450 32	26. posojil in eskompta predpl. za l. 1907: 2012 —
27. 3391450 32	27. prehodnih zneskov: 2012 —
28. 3391450 32	28. stanje 31. decembra 1906: 2012 —
29. 3391450 32	29. dobička in izgube: 21543 10
30. 3391450 32	30. čist dobiček za leto 1906: 21543 10
31. 3391450 32	31. 3391450 32

V Ljubljani, dne 31. decembra 1906.
Dr. Matija Hudnik l. r. predsednik.
Anton Patrič l. r. podpredsednik.
Josip Čad l. r. Josip Maček l. r. Ilija Predović l. r. Josip Turk l. r. Jakob Zalaznik l. r.
Leo Ropi l. r. tajnik.
Frane Knižič l. r. knjigovodja.
Računski zaključek z glavnimi in pomožnimi knjigami, inventurami in izvlečki primerjalni ter v redni obliki:
Aleksij Lavrenčič l. r. Robert Poljak l. r. Ludvig Štrleč l. r.
nadzorni svet.

Epilepsija.
Kdor trpi na padavici, krčih in drugih živčnih boleznih, naj zahteva o tem brošuro, ki jo dostojno in poštino prosto razpošilja
priv. Schwann-Apothek
Frankfurt a. M. 2514 31

Osební kredit za uradnike,
častnike, učitelje itd. Samostojni hranilni in posojilni konsorcijski uradniški društva dajo po najugodnejših pogojih tudi na vračila na dolge obroke osebna posojila. Agenti so izključeni. Naslove konsorcijskega naznanja brezplačno centralno vodstvo uradniškega društva na Dunaju, Wipplingerstrasse 25; 311-10

Sprejme se izurjena šivilja
in učenka v modnem salonu **Elize Hitzl-Huber**, Francovo nabrežje št. 1. 841-3

Sprejme se takoj trgovski pomočnik
popolnoma zmožen železninske in špecerijske stroke pri **J. Kraševicu v Žalcu**. 872-3

Orehe, suhe gobe, kumno, oves
ter sploh vse deželne pridelke kupuje **Anton Kolenc v Celju**. 647-7

8 HP. bencin motor
skoraj nov, se vsled povečani podjetja prav poceni prodaja.
Ponudbe naj se pošljejo na upravn. „Slov. Naroda“. 917-1

Izurjena prodajalka
manufakturne stroke, vajena tudi špecerijske stroke, želi premeniti službo.
Kdo — pove upravn. „Slov. Naroda“. 909-1

Iz proste roke se prodaja v Radovljici hiša šte. 35.
Izve se pri lastniku. 858-3

Na prodaj lepo posestvo!
Iz proste roke se prodaja lepo posestvo in sicer enonadstropna hiša na Glavnem trgu, kjer je zraven tudi majhna delavnica, pripravna za rokodelca ali tudi za kakšno drugo obrt ali kupčijo; vse dobro zidano. Zraven spada tudi gospodarsko poslopje, klet, drvarnica, skedenj, (pod) in kozle, vse v prav dobrem stanju, dalje 4 njive, travnik in sadunostnik; tudi je tute za pridelek 3 do 4 vedrov vina
Več pove lastnik **Jožef Gradišnik v Lohi pri Zidanem mostu na Spodnjem Štajerskem**. 908

Uradno dovoljena
že 15 let obstoječa
najstarejša ljubljanska
posredovalnica stanovanj in služeb
G. FLUX
Gospodske ulice št. 6 896
Išče najmo:
hišo za večji pension v Opatiji, več kuharje, privatnih hiš, bon, pestun, natakarje, tavarščikov in točilniških blaga ničark itd. — Več v pisarni.
Zunanjim dopisom je priložiti znamko za odgovor.

Panorama International
Pogačarjev trg.
Razstavljeno od nedelje 17. marca do vseh sobote 23. marca 1907:
Velezanimivi posnetki z japonsko-ruskega bojišča.

FRAN CHRISTOPH
svetli lak za tla
je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.
V Ljubljani:
Anton Stacul in Anton Kanc.
Bled: Wölfling. Kočevje: Bartelme. Kranj: Fr. Dolenz. Krško:
Aumann in sin. Postojna: A. Ditrich. Radeče: Eschella. Škofja
Loka: M. Žigon. Trnovo: Brinšek. Tržič: Raittharek. Vipava:
Bratovec. Vrhnika: Jelovšek. 898-1

Največja zaloga navadnih do najfiniših
otroških vozičkov
in navadne do najfinišje
žime.
M. Pakič
v Ljubljani.
Najboljše strokovno in
poslovno povzročilo.

Hotel, Union
v torek, na praznik sv. Jožefa
velik vojaški koncert
„Strauss-Lehárjev večer“ 926-1

Prve vrste firma kupi
blizu Južne železnice
bukov gozd.
Ozra se samo na večji objekt z lepim lesom za posekanje,
pripravljen za izdelovanje pragov.
Ugoden izvoz na železnico pogoj. Agenti visoko provizijo.
Ponudbe pod „Buchenwald“ Dunaj IX., Porzellangasse,
poste restante. 923

Se 10 dni! Sattermanov drevored. Se 10 dni!
Bogomila Kludskega
največja 931
osrednja menažerija
v zvezi
s slonovim cirkusom
je dospela in daje predstave le nekaj dni.
Menažerija se ogleda od pola 9. zjutraj in do 9. ure zvečer.
Predstave se vrše ob nedeljah ob 11. uri popoldne ter ob 3. in 5. uri popoldne
in zvečer ob 8. uri. Ob delavnikih ob 5. uri pop. in ob 8. uri zvečer.
Gene prostorom: 1. sedež 1 K, galerija 50 v. n. Vojaki in otroci do 10 let polovico.

Avstr. - ameriška
zaloga čevljev
Ljubljana, Prešernove ulice šte. 50
Pomladanske novosti čevljev
za gospode dame in otroke.
927-1 **Naročila z dežele točno.**

Vir zdravja
so nealkoholne pijače, med katerimi so
nedosežne
z Maršnerjevimi
šumečimi limonadnimi bonboni
(malinčev, citronin, jagodov, češnjev in prvenčev
okus) napravljena
šumeča limonada. 919-1
Pristna samo s to varstveno znamko. Na leto se jih porabi več nego 40 milijonov
kosov. Edini izdelovalec:
Prva češka deln. družba tvornic za orient. sladkornine in
čokolado v Kralj. Vinogradih, preje A. Maršner.
Glavno zastopstvo: Duna, VI., Theobaldgasse 4 v bližini Naschmarkta.

VIKTOR KORSIKA
umetni in trgovski vrtnar
v Ljubljani, Rimska cesta šte. 5.
Izdelovanje šopkov in vencev po najnovejši
obliki in nizki ceni.
Pristna in dobro kaljiva zelenjadna, poljska
in cvetlična semena.
Priporoča svojo bogato zalogo vrtnic, najlepših in naj-
hvaležnejših vrst, palme in rastline za sobe, kakor
tudi razne cvetoče rastline za krašenje oken,
grobov in vitov. 920-1
Vrtno nasade prirejam strokovnjaško in ceno,
kakor sploh vse v to stroko spadajoče predmete.

J. KEBER
trgovina z manufakturnim
in perlinim blagom
v Ljubljani
na Starem trgu št. 9
priporoča
vence in šopke
za neveste
ter
nagrobne vence
po izredno nizkih cenah.
Potrebščine za krojače in šivilje.

G. ČADEŽ
v Ljubljani
Mestni trg št. 14
polog Urbančeve manufakturne trgovine
priporoča 11
klobuke
čepice, razno moško perilo,
kravate, ovratnike itd.
Blago imam solidno, cene zmerno.
Postrežem točno.

Nova trgovina
s suknem, plat-
nenim in manu-
fakturnim blagom
JOS. PETKOSIC
Ljubljana
Stari trg šte. 4.
Vzorci na zahtevanje!

Jos. Eberle
urar
trgovca z zlatino
in srebrnino
na Mestnem trgu št. 13
filijalka:
na Mestnem trgu št. 17
priporoča svojo veliko zalogo prečiščenih
ur iz prvih tovarn, budnik,
stenskih, salonskih in ur na
mizalo, briljantov, zlatnine
in srebrnine. Namizna oprava
iz kitajskega srebra.
Lastna delavnica za popra-
vila in vsa nova dela.

celotne vojaške godbe c. in kr. pešp. št. 27 pod
osebnim vodstvom g. kapelnika Christoph. 926-1
Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina 30 kralc.

VABILO
glavni skupščini
Društva za vzdrževanje Elizabetine otroške bolnice
ki bo
v soboto, 23. marca t. l. ob treh pop. v mestni posvetovalnici.
DNEVNI RED:
1. Premenitev pravil.
2. Zdravniško poročilo ravnateljevo.
3. Upravno poročilo.
4. Volitev upravnega sveta.
5. Volitev novih društvenih članov.
6. Raznosterosti.
Upravni svet.

F. M. NETSCHEK
c. kr. dvorni dobivatelj
„Pri veliki tovarni“
Resljeva cesta 3 LJUBJANA Sv. Petra cesta 37
priporoča svojo ravno kar došlo velikansko
zalogo spomladanske konfekcije
za gospode, dame, dečke in deklice.
Najnižje cene. Postrežba solidna.
906-2 **A. LUKIČ**, poslovođkinja.

Ose. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel.,
Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc,
Budejovice, Praga.
7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
7-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr.
žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec,
Salzburg, Inomost, Bregenc.
7-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
7-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr.
žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Ce-
lovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga,
Dunaj zahodni kolodvor.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel.,
Beljak, Inomost, Monakovo.
Dohod v Ljubljano juž. žel.:
7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta,
Kočevje.
11-18 popoldne. Osebn. vlak iz Gorice
c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Lince,
Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
7-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-
Toplice, Novega mesta, Kočevja.
7-30 popoldne. Osebn. vlak iz Seletala,
Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka,
Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
7-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice,
Novega mesta, Kočevja.
8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince,
Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža,
Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontalbe,
Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.
Odhod iz Ljubljane dr. kolodvor:
7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
7-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo
v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
Dohod v Ljubljano dr. kolodvor:
8-49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10-59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
8-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo
v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjem
evropskem času.)
C. kr. ravnateljstvo državnih železnice v Trstu.

Jury o Ceres razpisu daril.
Nastopni gospodje
so prevzeli razsodništvo za „Ceres“
tekmovalje za darila, vredna
K 15.000⁰⁰
Profesor Adolf Hess, ravnatelj stro-
kovne šole gremije dun. hotelirjev,
F. Kedvessy, kuhinjski načelnik jokey-
kluba,
Jean J. Povondra, osrednji pred-
stojnik zveze avstrijskih kuharjev,
Fran Stadler, kuhinjski načelnik svet-
losti kneza Montenuovo,
predstojnik živilnic „Ceres“ in
voditelj objavljalnega urada
deln. dr. Juri Schicht.

LJUBLJANA
Prešernove ulice 9.

GRIČAR & MEJAČ

LJUBLJANA
Prešernove ulice 9.

vljudno naznanjata, da je zaloga za spomladansko sezono tako v oblekah za gospode in dečke kakor v konfekciji za dame popolna in se priporočata za prav obilen poset, zagotavljajoč točno in solidno postrežbo.

915-1

Jurist

išče primerne službe v pisarni.
Naslov pove iz prijaznosti upravn.
„Slov. Naroda“.

873-3

1 milijon triletnih lepih,
močnih in nepresajenih

smrekovih sadik,

katere so zrastle na Krasu, ima na
prodaj po 4 K 50 vin. tisoč 727-3

Josip Dekleva

posestnik v Postojni št. 118.

Pozor!

V meščanski pivarni

na Sv. Petra cesti št. 47

se sprejemajo abonenti na

kosilo in večerjo.

Prostori za društva, klube, shode
in veselice so vedno na raz-
pologo.

Mnogobrojnega obiska prosi

785-4

Ž. Košak.

Kdor

zemljišče

kupčijo

vsake vrste

kakor tvornice, hiše, vile, zemljišče,
pensionate, graščine, mine, opekarnice,
hotela, gostilnice, kmetijska posestva rad
prodal hitro in diskretno ali rad
najel nanja posojilo, naj se le najprej
zaupno obrne na prve vrste strokovno
strogo rečno in

največje podjetje

Mednarodni kupčijski kurir

(Internaz. Geschäfts-Courir)

v Gradcu, Elisabethstrasse 6.

Zastopstva po vseh deželah Avstro-
Ogrske in po sosednjih državah. Uradnik
je takoj na mestu in če je treba brez-
plačnega obiska zaradi natančnejše do-
menitve in ogledanja, prosimo za ta-
kojtnje obvestilo. 53-31

Trgovina s papirnim in

galanterijskim blagom

J. TONI

Ljubljana

Sv. Petra cesta št. 31

priporoča

897-8

svojo zalogo pismenega,
pisarniškega, ovijalnega in
barvastega papirja ter ku-
vert razne oblike in veli-
kosti. Trgovske knjige in
vse šolske potrebščine.
Albumi za slike in razgled-
nice ter poezije.

Denarnice, listnice

in ročne torbice.

Velika izbira

velikonoč. in umet. razglednic.

Vendar enkrat!

Dosegli smo, kar je gotovo

najnižja stopnja.

Ta prodaja bo
kmalu

pri kraji.

Carovito blesteči

TUDOR-
demanty

najlepsi posnetek na svetu so tako po
ceni, da jih treba smatrati kot

darilo

prej za

8

kron

danes
pa le

1

krono

en kos
(z opremo
vred).

Edina prodaja in razstava TUDOR DIAMANTOV

je pri firmi

ANTON KRISPER v Ljubljani, Mestni trg št. 21.

Dobrakuharica

je izšla **Minka Vašičeva** je izšla

v založništvu Lav. Schwentnerja v Ljubljani.

Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obsega na 576 straneh več nego 1300 re-
ceptov za pripravljanje najokusnejših jedi do-
mače in tuje kuhe, ima 8 fino koloriranih
tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.

Hvali jo vse: kuharica s svojega strokov-
njakega stališča, literarna kritika za adi lepega
lahko umevnega jezika, fina dama zaradi njene
lepe, pri slovenskih kuharskih knjigah nena-
vadne opreme, in končno varčna gospodinja
zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego
znane nemške kuharske knjige.

59 12

Eternitov Škrilj

(Asbestov cementni škrilj).

Najboljše kritje sedanosti, varno proti ognju, pišu ali nevihti,
lahko, brez popravil in ceno. Zahtevajte vzorce in prospekte.

Glavno zastopstvo za južne dežele:

Portlandcementne tvornice deln. dr. Dovje, Trst.

Vprašanja na založnika **Tedera Kerna**, krova in kleparskega mojstra v Ljubljani, kjer se tudi izdelujejo strelodvi,
kleparska in krovska dela iz različnega blaga.

900-1

Lep lokal

pripraven za vsako trgovino, s skla-
diščem, s tremi velikimi izlo-
benimi okni na najboljšem prostoru
sredi mesta, se da v najem.

Vse natančnejše pri lastniku **Francu**
Dolencu, na Starem trgu štov. 1.
v Ljubljani. 563-9

Zaradi opustitve trgovine

prodajajo

moške in damske čevlje

dokler bo kaj zaloge, izredno ceno.
Najboljše in najsolidnejše blago samo
lastni izdelek. Tudi se prodaja vsa

prodajalniška oprava.

Jernej Žitnik

568-9

v Ljubljani, Kongresni trg.

Graščinska uprava dr. Geyze
barona Raucha v Lužnici

zad. pošta Zapršič

prodaja svoja 623-4

VINA

(rizling, traminac, mosla-
dina, kraljevina) od 1 1906
od 5 hl naprej po 44 kron
za hl s kolodvora Zapršič.

Graščinska uprava dr. Geyze
barona Raucha v Lužnici

pošta Zapršič

prodaja svoj

konjak

počenši od 5 l do 25 l po K 6-—, od
25 l do 100 l po K 5-— iz Zapršiča.

Nadalje prodaja 790-4

kostanjeva drevesca

za nasaditev, visoka po 2-3 m in de-
bela po 4-6 cm po 100 K za 100
komadov; visoka po 3-4 m in debela
po 6-8 cm pa po 150 K za 100 kom.

Od leta 1908. se

Bergerjevo medicinsko
kotranovo milo

ki ga pripravljajo odlični zdravniki, skoro v vseh
evropskih državah s odličnim uspehom uporablja proti
vsake vrste izpuščajem

elasti proti kroničnim lišajem in paraz. izpuščajem, dalje
proti rdečici na nosu, ošlebinam, potenju nog, luskam
na glavi in v bradi. **Bergerjevo kotranovo milo** ima v
sebi 40 odstotkov lešnega kotranova in se razlikuje bi-
stveno od vseh drugih kotranovih mil, ki se nahajajo v
trgovini.

Pri polnih boleznih rabe jako uspešno

Bergerjevo kotranovo žvepleno milo.

Kot blagje kotranovo milo na odpravljanje vse

nesnage s polti,

proti spuščenju na polti in glavi pri otrocih, kakor
tudi kot neodoljivo kosmično milo za umivanje
in kopanje na vseh delih rabe stiski

Bergerjevo glicerinsko-kotranovo milo,

v katerem je 35 odst. glicerina in ki je parfumirano.
Kot odlično sredstvo za glavo se rabi dalje s izvrstnim
uspehom

Bergerjevo boraksovo milo

in skor proti ogretem, ogorenju, prgan me-
neljem in drugim neprijetnim kožnim

Cena komadu vsake vrste s

navodilom o uporabi 70 v.

Zahtevajte po lekarnah in sadnih tr-
govinah takojno **Bergerjevo kotranovo**
milo in pasite na poleg stojajo varstveno
znamko in na polegstoječi
drmin podpis **G. Heil & Co.**
na vsaki etiketi. Odlikovan s
častno diplomom na Dunaju 1883
in s silasto svetilno na svetovni razstavi v
Parizu 1889

Vse druga milo, in higien. mila znamke **Berger** se
naštet v navodilu, ki se prilega vsakemu milu.
Napredaj v vseh lekarnah in sadnih trgovinah.

Na debelo:

O. Heil & Comp., Dunaj, I., Biberstrasse 8.

V Ljubljani se dobiva v lekarnah:

Stilian Leustek, M. Mardetschil-

ger, J. Mayr, G. Piccoli, U. pl.

Trnčecy in v vseh drugih lekarnah na

Kranjskem. 894-1

SVETOVNOSLAVNI FERNET-BRANCA

208-8 **tvrdko FRATELLI BRANCA v MILANU**

EDINE IN IZKLJUČNE LASTNICE TAJNOSTI O PRIPRAVLJANJU
JE NAJUSPEŠNEJŠA ŽELOČNA GRENČICA NA SVETU!
Neutrpljiva v vsaki družini! Dobiva se v vsaki boljši delikatesni
trgovini in v vsaki kavarni.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

4012 55 Številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim
gostilničarjem svoje izborne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

Mnihovgraška zaloga črevljev Henrik Kenda v Ljubljani

1149-26

prodaja nedvomno najboljša, najbolj solidna in najbolj zanesljiva obuvala vseh vrst in oblik za gospode, dame in otroke po jako skromnih cenah.

MOËT & CHANDON

JE ŠAMPANJEC
NATVIŠJEGA
DVORÄ IN
ARISTOKRACIJE
USTANOVljENO
1743

GLAVNO ZASTOPSTVO:
J. WEIDMAN
DUNAJ III.

Ne berite

samo, ampak poizkusiti morate staro
preizkušeno zdravilno
lilijaskomlechnato mlo Steckenpfe d
Bergmanna & Co., Drazdane in
Dečin na Labi
prej Bergmannovo lilijaskomlechnato
mlo (znamka 2 škrtata), da dobite
belo polt brez peg in nežno kožo
na obrazu. 2349-38
Po 80 vin. ga prodajajo v Ljubljani
lekarnar J. MAYR, drong A. KANC:
VIKTOR SCHIFFER, parf. OTON
FETTICH-FRANKHEIM.

Klobuke
cilindre in
čepice

v najnovejših faconah in v velikih izberah
11
priporoča

Ivan Soklič

Pod tranco št. 2. Postaja elek. železnice

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri nakupovanju
sladne kave izrečno poudarjati ime
»Kathreiner?«

Ker se Vam sicer utegne
primeriti, da dobite manj
vreden posnemek brez vseh
vrlin, s katerimi se odli-
kuje Kathreinerjeva kava.

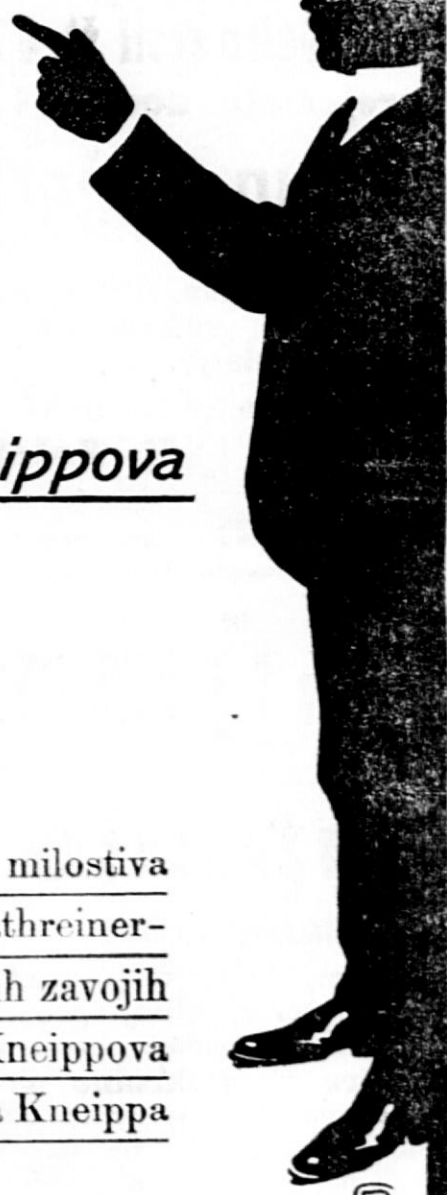
Zakaj le

Kathreinerjeva Kneippova

sladna kava

ima spričo posebnega na-
čina svojega proizvodjanja
vonj i okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva
gospa, da dobivate pristno Kathreiner-
jevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih
z napisom: »Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava« in s sliko župnika Kneippa
kot varstveno znamko.

Zaloge skoro v vsi lekarnicah!

Herbabinjev podfosforokisli

apneno železnati sirup.

Ze 37 let zdravniško preizkušen in priporočan prsni sirup. Razkrajja slez, blaži kašel,
pospešuje tek. Povzdiguje slast in reditev trupla in je izboren za tvoritev krvi
in kosti.
Steklenica 2 K 50 h, po pošti 40 h več za zavoj.

Edino izdelovališče
in glav. razpečevališče:

Dr. Hellmanna lekarnica „zur Barmherzigkeit“

Zaloge pri gg. lekarnarjih v Ljubljani in Novem mestu.

Pristen samo s spodnjo
varstveno znamko.

Pred ponaredbami se vvari.

Herbabinjev

Sarsaparilla sirup.

Ze 32 let uveden in vrlo preizkušen. Izborno, lahko delujoče odvajilo. Odstranja
zaprtje telesa in tega posledice. Pospešuje menjavanje snovi in tvori kri. Priporo-
čljivo zlasti za pomladnje in jesensko zdravljenje.
Steklenica 1 K 70 h, po pošti 40 h več za zavoj.

814-2

na Dunaju, VII 1
Kaiserstr. 73-75.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna pečl, ponudijo vsako poljubno množino
patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzziegel)

„Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Najilčnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike važnosti
za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Sprejmejo se zastopniki.